

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

33. kos.

V LJUBLJANI, dne 23. oktobra 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

196. Zakon o javnih beležnikih (notarjih). — Razne objave iz »Službenih novin«.

Zakoni in kraljevske uredbe.

196.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
pravde in po zaslišanju Našega predsednika ministr-
skega sveta

Zakon

o javnih beležnikih (notarjih).*

PRVO POGLAVJE.

Delokrog javnega notarja.

Službeni delokrog.

§ 1.

Notarje imenuje državno oblastvo in jim daja zna-
čaj oseb javnega zaupanja, da sestavljajo in odpravljajo
po predpisih tega zakona javne listine o pravnih poslih,
izjavah in činjenicah, ki se iz njih izvajajo pravice; da
sprejemajo v hranjenje listine ali denar in vrednostne
papirje radi izročitve drugim osebam ali oblastvom in
da izvršujejo postopanja, ki se jim smejo poveriti po
zakonu.

§ 2.

Notarske listine (notarski akti, notarski zapisniki
in notarska potrdila) kakor tudi njihovi odpravki, izdani

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
23. septembra 1930., št. 220/LXXVII/472.

po predpisih tega zakona, so javne listine, če so bile
upoštevane pri njihovem sestavljanju in odpravljanju
vse bistvene formalnosti, predpisane v tem zakonu.

Sestavljanje zasebnih listin in zastopanje strank.

§ 3.

(¹) Notarji so pooblaščen, da sestavljajo na zahtevo
strank zasebne listine. Nadalje so pooblaščen, da zastop-
pajo stranke v nespornih stvareh pred sodišči in dru-
gimi oblastvi in podajajo kot zastopniki vloge, kadar so
te stvari v neposredni zvezi s kakšnim aktom ali potrdi-
lom, ki so ga oni sestavili.

(²) V civilnih spornih stvareh, v kazenskem in iz-
vršilnem postopanju kakor tudi v nespornih stvareh,
razen onih, ki so omenjene v prvem odstavku, so notarji
pooblaščen, zastopati stranke v svojem službenem kraju
samo takrat, kadar ni v tem kraju dveh advokatov in
kadar zakon izrečno ne predpisuje zastopanja po od-
vokatu.

§ 4.

Notar ne more zastopati strank v postopanju, ki se
ž njim izpodbija v celoti ali deloma listina, pravni
posel ali drugo dejanje, pri katerem je on sodeloval kot
notar ali sodni poverjenik.

§ 5.

(¹) Notar je dolžan, opravljati posle, omenjene v § 3.,
vestno in marljivo, držati se predpisov; nikakor ne sme
sodelovati pri nedovoljenih, navideznih in sumljivih
poslih.

(²) Kot zastopnik stranke ima notar iste dolžnosti,
iste pravice in enako odgovornost kot advokat. Njegovo
razmerje napram stranki se presoja po predpisih zakona
o advokatih. Te predpise uporablja zmiselno tudi notar-
sko nadzorstveno in disciplinsko oblastvo, kadar je notar
vršil posle, omenjene v § 3.

DRUGO POGlavJE.

Imenovanje notarjev in konec njih službe.

Pogoji za imenovanje.

§ 6.

Za notarja sme biti imenovan samo oni, ki dokaže:

1. da je državljan kraljevine Jugoslavije;
2. da je svojepraven;
3. da je star polnih 30 let;
4. da je končal kot reden slušatelj pravne študije in položil diplomske izpite na kakšni pravni fakulteti v kraljevini Jugoslaviji;
5. da je prebil po dovršeni pravni fakulteti in položnih izpitih v praksi pet let, izmed teh najmanj dve leti pri notarju in eno pri rednem sodišču, ostali dve leti pa pri notarju, rednem sodišču, advokatu ali državnem pravobranilcu.
6. da je položil odvetniški ali sodniški izpit.

§ 7.

Ako se za mesto, ki se naj zasede, ni prijavil niti en prosilec, ki ustreza vsem pogojem zakona, sme minister pravde prosilca oprostiti pogoja dveletne notarske prakse, navedenega pod št. 5. § 6., če zadostuje ostalim v onem paragrafu navedenim pogojem.

§ 8.

Ce izpolnjujejo pogoje iz § 6., št. 1. do 3., smejo biti imenovani za notarje:

1. državni pravobranilci, predsedniki okrožnih sodišč, predsedniki in sodniki višjih sodišč, vrhovni in višji državni tožilci in njihovi namestniki ter redni profesorji prava na univerzi brez ozira na dobo njihove službe na teh položajih in brez prakse, predpisane s tem zakonom, profesorji prava pa tudi brez odvetniškega ali sodniškega izpita;
2. sodniki sreskih, okrožnih, in trgovinskih sodišč, državni tožilci in njih namestniki, tajniki višjih sodišč s sodniškim izpitom kakor tudi načelniki; inšpektorji in tajniki ministrstva pravde s sodniškim ali advokatskim izpitom in izredni univerzitetni profesorji prava, ki so prebili na enem ali več teh položajev najmanj pet let, čeprav nimajo prakse, predpisane s tem zakonom, izredni profesorji prava pa tudi brez advokatskega ali sodniškega izpita, in
3. advokati, če so se ukvarjali najmanj pet let z advokaturo.

§ 9.

(¹) Notar ne more biti:

1. kdor nima zaradi pravomočne razsodbe kazenskega sodišča zakonite sposobnosti za pridobivanje javnih poklicev, ali kdor je bil obsojen radi kakšnega kaznivega dejanja, storjenega iz koristoljubja, in sicer v zadnjem primeru niti tedaj ne, če so prenehale pravne posledice glede sposobnosti za pridobivanje javnega poklica;
2. kdor je z razsodbo disciplinskega sodišča obsojen na izgubo poklica notarja, advokata ali notarskega pripravnika, dokler ne pretečejo tri leta od dne, ko je izgubil poklic;

3. kdor je bil z disciplinsko razsodbo odpuščen iz javne službe ali upokojen;

4. kdor opravlja za plačo stalno državno ali drugo javno ali privatno stalno službo, izvzemši službo honorarnega profesorja na univerzi ali učitelja na strokovnih šolah;

5. kdor se ukvarja s posli, ki se ne zlagajo z ugledom, častjo ali neodvisnostjo notarja;

6. kdor je v konkurzu;

7. kdor je v pravomočno odrejeni preiskavi zbog kakšnega dejanja, navedenega pod št. 1., dokler se preiskava pravomočno ne ustavi;

8. kdor ni radi duševnih ali telesnih hib sposoben, da sam opravlja notarske posle;

9. kdor širi načela proti obstoječi državni obliki ali načelo izpremembe državnega reda.

(²) Notar ne sme biti istočasno tudi advokat.

Ustanavljanje notarskih mest.

§ 10.

(¹) Na sedežu vsakega sreskega sodišča se ustanavlja praviloma po eno notarsko mesto.

(²) V srezih z večjim številom prebivalstva se ustanovi na sedežu sreskega sodišča več notarskih mest in sicer tako, da pride na vsakih trideset tisoč prebivalcev po en notar.

(³) Nova mesta se smejo ustanoviti samo takrat, kadar doseže število prebivalstva v istem srezu novih trideset tisoč.

(⁴) Na sedežih sreskih sodišč, kjer je več nego štiri-deset tisoč prebivalcev, sme minister pravde po zaslišanju pristojnega apelacijskega sodišča in pristojne notarske zbornice z uredbo določiti število notarskih mest in sicer tako, da pride ob upoštevanju skupnega števila prebivalstva na vsakih dvajset tisoč prebivalcev po en notar.

(⁵) Če ima v kašnem kraju več okrajnih sodišč svoj sedež, se postavijo notarji za vsa sreska sodišča sorazmerno s skupnim številom prebivalstva.

(⁶) Preden se osnuje kakšno notarsko mesto, je treba ugotoviti število prebivalstva po zadnjih uradnih podatkih občne državne statistike in vprašati za mnenje notarsko zbornico in pristojno apelacijsko sodišče.

Službeno področje.

§ 11.

(¹) Službeno delovanje notarja obsega vse področje onega okrožnega sodišča, v čigar področju je sedež notarja.

(²) Listine, ki jih sestavi notar zunaj svojega področja, nimajo moči javne listine.

Imenovanje.

§ 12.

(¹) Notarja imenuje minister pravde praviloma na osnovi razpisa.

(²) Da se zasedejo notarska mesta, razpiše notarska zbornica natečaj na odredbo ministra pravde v roku treh

tednov od dne, ko prejme odredbo. Rok natečaja ne sme biti krajši od enega meseca, niti daljši od dveh mesecev.

(3) Natečaj je treba objaviti enkrat v »Službenih novinah« in v službenem listu dotične banovine, če tak list izhaja.

(4) Predpisno opremljene prošnje se vlagajo pri notarski zbornici, ki je razpisala natečaj, in sicer: notarji, advokati, notarski in advokatski pripravniki po svojih pristojnih zbornicah, javni uslužbenci pa po svojih predpostavljenih oblastvih. Te prošnje predloži zbornica z motiviranim predlogom pristojnemu apelacijskemu sodišču, v čigar območju je razpisano mesto, apelacijsko sodišče pa predloži prošnjo s svojim poročilom in motiviranim predlogom ministrstvu pravde. Zbornica predloži prošnje najpozneje tekom petnajstih dni po preteku natečajnega roka, apelacijsko sodišče ministrstvu pravde pa najpozneje tekom petnajstih dni, potem ko jih je prejelo s predlogom od zbornice.

(5) Prepozno vložene prošnje se ne upoštevajo.

(6) Pri zasedanju notarskih mest imajo, kolikor je mogoče, prednost notarji in notarski pripravniki.

Pooblaščenje za tuje jezike.

§ 13.

(1) Notar sestavlja notarske listine samo v uradnem jeziku.

(2) Če notar dokaže, da obvlada poleg uradnega jezika popolnoma tudi kak drug jezik, ga pooblasti pristojno apelacijsko sodišče, da sestavlja in overja prevode iz tega in na oni jezik. O takih prevodih in overjenjih je smatrati, kot da jih je sestavil in izdal pooblaščen tolmač.

Kavcija.

§ 14.

Notar, ki je imenovan, mora pred polaganjem prisege položiti kavcijo in dobiti odobrenje za notarski pečat.

§ 15.

(1) Vsak notar mora položiti kavcijo pri okrožnem sodišču, v čigar področju je njegov sedež, bodisi v gotovini ali v vrednostnih papirjih ali v vložnih knjižicah denarnih zavodov, in sicer v papirjih ali knjižicah, ki se smejo po obstoječih predpisih nalagati kot sirotinski denar.

(2) Vrednost papirjev se računa po kurzu, ki je notiral na kakšni domači borzi dan pred položitvijo, toda nikdar ne nad nominalno vrednostjo.

§ 16.

(1) Kavcija notarja, ki ima svoj sedež na sedežu apelacijskega sodišča, znaša 50.000 dinarjev, na sedežu okrožnega sodišča 25.000 dinarjev, v ostalih krajih pa 10.000 dinarjev. Kavcijo sprejema okrožno sodišče in izda, če kavcija ustreza predpisom, notarju potrdilo, da je bila položena na predpisani način.

(2) Zoper sklep, nanašajoč se na kavcijo, imata notar in višji državni tožilec, ki se mu mora sklep o kavciji vedno vročiti, pravico do priziva na apelacijsko sodišče.

§ 17.

(1) Kavcija služi kot zastava:

1. za notarjeve obveznosti, ki nastanejo iz njegovega uradovanja kot osebe javnega zaupanja (§§ 1. in 2.) in kot sodnega poverjenika (§§ 221. in 223.), in

2. za denarne kazni in stroške disciplinskega postopanja.

(2) Zahtevki pod št. 1. imajo prednost pred onimi pod št. 2.

(3) Za druge zahtevke se more kavcija zarubiti, odnosno se more na njej pridobiti prisilna zastavna pravica, toda brez škode za zastavno pravico, ki jo imajo zahtevki pod št. 1. in 2. Taki zahtevki se poravnajo iz kavcije šele, ko se izvede postopanje po §§ 19. in 20.

§ 18.

(1) Sodišča in druga oblastva morajo vsako izvršbo, ki se uvede na kavcijo, kakor tudi vsako zmanjšanje kavcije naznaniti notarski zbornici, ki pozove notarja, da naj jo v določenem roku dopolni, da ne nastopijo posledice § 27. št. 6.

(2) Če se v takem primeru pokaže potreba, odstraniti po § 196. notarja začasno iz službe, pošlje zbornica zadevni predlog apelacijskemu sodišču.

§ 19.

(1) Kadar notar umrje ali kadar na kak drug način preneha njegova služba, izroči okrožno sodišče kavcijo po izvedenem razglasnem postopanju.

(2) Okrožno sodišče pozove v razglasu vse one, ki imajo na kavciji zakonito zastavno pravico (§ 17., odst. (1), št. 1. in 2.) ali vobče pravico do poravnave iz kavcije, da naj v roku dveh mesecev prijavijo svoje zahtevke, ker bo po preteku tega roka sodišče neglede na njih zahtevke izreklo, da je položena imovina prenehala služiti za kavcijo.

(3) Razglas se uvrsti enkrat v »Službenih novinah« in v službenem listu dotične banovine, če ga izdaja, po potrebi pa tudi v kakšnem dnevniku onega kraja, kjer je imel notar svoj sedež; poleg tega pa se objavi na oglasni sodni deski okrožnega in sreskega sodišča, ki je v njunem področju notarjev sedež.

§ 20.

Okrožno sodišče zasliši prizagete o prijavljenih zahtevkih in poskuša doseči med njimi sporazum. Če se sporazum ne posreči, napoti stranke na redno sodišče. Okrožno sodišče hrani sporni del kavcije, dokler spor ni rešen, nesporni del pa izroči pooblaščenec.

Pečat in podpis notarja.

§ 21.

(1) Po položitvi kavcije predloži notar okrožnemu sodišču odtiske svojih barvnih in voščenih uradnih pečatov v odobritev. Pečat mora biti okrogel, imeti državni grb in okoli njega nastopni napis: priimek in ime notarjevo, označbo poklica »notar« in sedež, in sicer v cirilici in latinici.

(2) Radi odobritve svojih uradnih pečatov mora notar izročiti njihove odtiske s svojeročnim podpisom pristojnemu okrožnemu sodišču v toliko izvodih, da dobijo v hranjenje po en izvod apelacijsko sodišče, pristojno okrožno sodišče, vsa sreska sodišča v področju pristojnega okrožnega sodišča in notarska zbornica.

(3) Overjenje pečatov in podpisov vrši predsednik okrožnega sodišča, ki razpošlje tudi navedenim oblastvom njim določene izvide.

§ 22.

(1) Notar sme imeti samo po enega od svojih barvnih in voščenih uradnih pečatov; te pečate sme uporabljati samo pri poslih, ki jih je izvršil v svojem uradnem delokrogu.

(2) Čim prejme okrožno sodišče obvestilo o izgubi pečata, obvesti o tem brzojavno pristojna sreska sodišča. Pri ponovnem overjanju pečata se postopa po predpisu § 21., odst. (2).

(3) Če se izgubljeni pečat najde, se izroči okrožnemu sodišču, ki ga uniči.

Zaprisega notarja.

§ 23.

(1) Po predpisno položeni kaveji in odobritvi pečatov položi notar pred predsednikom okrožnega sodišča svojega sedeža nastopno prisego: »Jaz, N. N., prisegam ob nastopu službe notarja pred vsemogočnim Bogom, da bom zvest vladajočemu kralju kraljevine Jugoslavije in da bom opravljal notarsko službo zvesto, točno in vestno po zakonih in zakonskih odredbah. Tako mi Bog pomagaj!«

(2) O polaganju prisege se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik okrožnega sodišča, poslovodja in notar, ki je položil prisego.

(3) Na dekretu o imenovanju se potrdi, da je notar položil to prisego; na to potrdilo se postavi številka zapisnika in pečat okrožnega sodišča.

Začetek službe.

§ 24.

Ko prejme predsednik apelacijskega sodišča poročilo okrožnega sodišča o položitvi kaveje in prisege ter o odobritvi pečata, določi na prošnjo notarja dan za nastop službe in objavi to v uradnem listu svojega področja ter sporoči to notarski zbornici, okrožnemu sodišču in vsem sodiščem v območju tega okrožnega sodišča.

§ 25.

(1) V primeru premestitve v drug kraj notar ne polaga vnovič prisege, pač pa mora, preden nastopi službo v novem kraju, dobiti odobritev novega pečata in podpisa in po potrebi dopolniti kavejo.

(2) Ako se notar premesti v področje kakšnega drugega okrožnega sodišča, se izroči njegova kaveja uradoma onemu okrožnemu sodišču, v čigar področju je njegov novi sedež.

(3) Na prošnjo notarja določi predsednik apelacijskega sodišča dan, ki z njim konča svojo službo v enem in jo nastopi v drugem kraju.

§ 26.

(1) Novoimenovani ali premeščeni notar mora v roku treh mesecev, odkar je prejel dekret o imenovanju ali premeščenju, zadostiti zakonskim predpisom in zavzeti podeljeno mu mesto.

(2) Predsednik apelacijskega sodišča sme na prošnjo notarja ta rok iz važnih razlogov podaljšati.

(3) Notarska zbornica mora brez odlaganja sporočiti apelacijskemu sodišču, da je rok zamujen, to sodišče pa izreče po zaslišanju notarja, da je notarsko mesto izpraznjeno.

Konec službe.

§ 27.

(1) Služba notarja konča:

1. s smrtjo;

2. z ostavko, sprejeto od ministra pravde;

3. z vpisom v seznam advokatov ali sprejetjem stalne službe ali posla, ki po § 9. ni združljiv s službo notarja;

4. z izgubo državljanstva kraljevine Jugoslavije;

5. z izgubo svojepravnosti;

6. ako notar ne dopolni kaveje po odredbi § 18., ali ko nastopi primer § 26.;

7. ako se s pravomočno razsodbo kazenskega sodišča obsodi na izgubo častnih pravic ali javne službe;

8. ako se s pravomočno disciplinsko razsodbo obsodi na izgubo službe;

9. ako se nad notarjevo imovino pravomočno otvori konkurz, kakor tudi v primeru odločbe sodišča, da se konkurz ne otvori, ker ne zadostuje imovina notarja za kritje stroškov konkurznega postopanja;

10. ako se ugotovi trajna nesposobnost za vršenje notarske službe zbog telesnih ali duševnih hib (§ 168);

11. ako se ugotovi, da obstoji primer § 9., št. 9.;

(2) V primerih pod št. 2. in 11. preneha služba notarja z odlokom ministra pravde, ki odpošlje ta sklep pristojnemu apelacijskemu sodišču in pristojni notarski zbornici. Če ne izda minister pravde v roku dveh mesecev sklepa o podani ostavki, je smatrati ostavko za sprejeto. V primeru pod št. 11. je treba, preden se izda sklep, zaslišati notarja.

(3) V primeru pod št. 10. se postopa po § 168.

(4) V ostalih primerih tega paragrafa ugotovi apelacijsko sodišče dejanski položaj in proglasi notarsko mesto za prosto.

(5) Pristojne notarske zbornice morajo primere, ko po predpisih tega paragrafa preneha ali bi morala prenehati služba javnega notarja, takoj ko za nje zvejo, sporočiti ministru pravde, odnosno pristojnemu apelacijskemu sodišču.

§ 28.

(1) Ako se v primerih prejšnjega paragrafa izprazni mesto notarja, sporoči to apelacijsko sodišče brez odloga ministru pravde in vsem uradom, omenjenim v § 21.,

in objavi to v »Službenih novinah« in v službenem listu svojega področja.

(²) V razglasu je treba navesti, kdo vodi začasno posle izpraznjenega notarskega mesta.

§ 29.

(¹) Notarju se ne sme odvzeti njegova služba, razen iz razlogov, navedenih v tem zakonu, niti ne sme biti proti svoji volji premeščen v drug kraj.

(²) Notar, ki je podal ostavko, ali ki je premeščen v drug kraj ali si je izbral drug poklic, mora vršiti dosedanje notarsko službo tako dolgo, dokler ga ne odpusti predsednik apelacijskega sodišča.

(³) Če se ukine v kraju, kjer ima notar svoj sedež, sresko sodišče, se mora dati notarju notarsko mesto v sedežu onega sreskega sodišča, ki mu je pripadel večji del ukinjenega sreza, in to neglede na pogoje iz § 10.

TRETJE POGLAVJE.

Obče odredbe o uradovanju notarja.

Stanovanje in pisarna.

§ 30.

(¹) Notar mora imeti svojo pisarno v kraju, kjer je njegov sedež, in ne sme niti v kraju svojega sedeža, niti kje druge imeti podružnice svoje pisarne. Svoje stanovanje in pisarno mora urediti tako, da lahko v vsakem času vrši dolžnosti svoje službe. Predsednik apelacijskega sodišča mora po zaslišanju notarske zbornice uradoma odrediti ali na notarjevo prošnjo dovoliti, da opravlja notar periodično ob določenih dneh službene posle zunaj svojega sedeža, toda v srezu, ki je v njem nastavljen.

(²) Uradne ure v notarskih pisarnah predpiše minister pravde s pravilnikom.

Začetek in konec uradnega poslovanja.

§ 31

(¹) Novoimenovani notar ne sme pričeti s svojim uradnim poslovanjem pred dnem, ki mu je določen za začetek službe (§ 24.), premeščen notar pa ne sme nadaljevati opravljanja službe v kraju, ki je v njem prenehala njegova služba, po dnevu, ko je v tem kraju prenehala njegova služba, niti ne sme začeti z delom v novem kraju pred dnevom, ki mu je bil za to določen (§ 25.).

(²) Notarska listina, sestavljena v nasprotju z odredbami tega paragrafa, nima moči javne listine.

Izključitev notarja.

§ 32.

Notar ne sme uradno postopati v stvareh:

1. v katerih je sam prizadet ali v katerih je s kom iz prizadetih v razmerju soupravičenca, soobvezanca ali regresnega obvezanca;

2. svoje žene, najsi je zakon razvezan ali ločen, ali v stvareh svoje zaročenke;

3. onih oseb, ki je z njimi v krvnem sorodstvu v premi vrsti do kakršnegakoli kolena, v stranski vrsti in po svaštvu pa do drugega kolena, pa tudi da zakon ne obstoji več;

4. s katerimi so prizadeti njegov posinovljenec, pohčerjenica, posvojenec, rednik ali rejenec;

5. v katerih so prizadeti njegov krstni boter ali osebe, katerih otrokom je notar krstni boter ali ki so notarjevim otrokom krstni botri;

6. ki je v njih notar zakoniti zastopnik koga od prizadetih;

7. s katerimi se kaj odloča ali pogaja v njegovo korist ali v korist oseb, ki so z njim v razmerju, označenem pod št. 2. do 6.

§ 33.

Če je notar pooblaščenec kakšne stranke v dvostranskem pravnem poslu, sme sestaviti notarsko listino o tem poslu, toda mora v listini sami ugotoviti, da je pred sestavo listine opozoril prizadete na to svoje pooblastilno razmerje.

§ 34.

Notarska listina, ki je sestavljena v nasprotju z odredbami § 32. in 33., nima moči javne listine.

Omejitve uradnega poslovanja.

§ 35.

(¹) Notar ne sme izvršiti nobenega uradnega dejanja v poslih, ki so z zakonom prepovedani ali glede katerih je utemeljen sum, da jih sklepajo stranke samo navidezno ali z namenom, da se izognejo zakonu, ali z namenom protipravnega oškodovanja tretje osebe.

(²) Notar ne sme izvršiti nobenega uradnega dejanja z osebo, o kateri ve ali bi moral vedeti, da je radi maloletnosti ali iz kakšnega drugega zakonitega razloga nesposobna za opravljanje ali sklepanje dotičnega pravnega posla.

§ 36.

Zoper neupravičeno omejitev uradnega poslovanja se more stranka pritožiti na notarsko zbornico.

§ 37.

Ako notar sumi, da kakšna stranka zbog nezadostnega pooblastila ali iz kakšnega drugega razloga ni pooblaščen za opravljanje ali sklepanje pravnega posla, mora na to opozoriti stranke. Če stranke še nadalje zahtevajo, da se sestavi notarska listina, naj ustreže tej zahtevi, toda v listini sami naj navede, da je opozoril stranke na omenjeni nedostatek.

Čuvanje službene tajnosti.

§ 38.

(¹) Notar mora čuvati službeno tajnost, kolikor ni po kakšnem zakonu obvezan dati pojasnila. Od dolžnosti

čuvanja službene tajnosti ga sme v posameznem primeru oprostiti predsednik pristojnega okrožnega sodišča z motiviranim sklepom. Preden izda ta sklep, mora predsednik zaslišati prizadete stranke.

(²) Notar mora skrbeti, da čuva tajnost tudi njegovo pomožno osebje.

(³) Činjenic in odnošajev, ki je za nje zvedel kot notar, ne sme ne izdati ne uporabiti na škodo stranke, ki je v njeni zadevi nastopal kot notar.

Dolžnost točnega overjenja.

§ 39.

V notarski listini mora notar izčrpno in točno potrditi podane izjave in činjenice, ki so se dogodile v njegovi navzočnosti.

Odgovornost za škodo.

§ 40.

Notar je dolžan, povrniti stranki škodo, ki ji jo je ovzročil s kršitvijo dolžnosti, predpisanih s tem zakonom.

Zunanja oblika notarske listine.

§ 41.

(¹) Vsaka listina se mora tiskati ali pisati jasno in čitljivo. Kratice se smejo uporabljati samo tedaj, če so v navadi ali obče znane. Prazna mesta v besedilu se morajo spopolniti s črtami.

(²) S pravilnikom se predpiše, v koliko se smejo listina ali kaki deli listine narediti s pisalnim strojem ali s kakšnim drugim mehaničnim ali kemičnim sredstvom.

§ 42.

(¹) Notar mora notarsko listino na njenem koncu svojeručno podpisati. Poleg podpisa postavi svoj uradni pečat. Tudi podpisi strank in prič (zaupnikov), kolikor so po tem zakonu potrebni, se postavljajo na konec listine.

(²) Če kakšna stranka ne zna ali ne more pisati, se mora to omeniti v listini. Če ne more pisati, se mora tudi omeniti, iz katerega razloga ne more pisati. V takih primerih se morata poklicati dve priči ali drug notar, pred katerimi mora stranka svojeručno postaviti na listino svojeručno znamenje, ime stranke pa mora podpisati ena izmed prič, odnosno drug notar s pripombo, da so oni podpisali ime stranke.

(³) Če ena izmed prič (zaupnikov) ne zna ali ne more pisati, podpiše njeno ime po gornjih odredbah druga priča.

§ 43.

(¹) Številke v notarski listini se morajo napisati tudi z besedami.

(²) To pravilo ne velja za sezname, za listine o delitvi dediščine, za likvidacije računov, za listine o cenitvi in javni dražbi,

(³) v listinah o delitvi, likvidacijah in računih se morajo končni zneski in oni zneski, ki jih stranke medsebojno zahtevajo, napisati z besedami; prav tako se morajo napisati z besedami rezultati cenitve v cenitvenih listinah in najvišji ponudek v listinah, sestavljenih po dražbi nepremičnin.

(⁴) Datum notarske listine se mora napisati tudi v besedah.

(⁵) Številka zemljeknjižnih vložkov in njihovih delov, površina teh delov in hišne številke se smejo pisati s številkami.

(⁶) Pri sklicevanju na drugo listino in na paragrafe zakonov in uredb se smejo datum in številke pisati tudi samo v številkah.

§ 44.

(¹) Ako se morajo izvršiti v listini izpremembe ali dostaviti dodatki, se sme to narediti na dotičnem mestu, ali napisati na levi strani ali na koncu listine. Take izpremembe in dodatke mora notar podpisati z označbo številke besed v teh izpremembah.

(²) Če sta izprememba ali dodatek narejena po podpisu listine, ju morajo stranke podpisati.

§ 45.

(¹) V listini se ne sme ničesar izbrisati.

(²) Če je treba prečrtati besede, se mora to tako narediti, da ostanejo čitljive. Število prečrtanih besed se mora napisati na konec listine z označbo strani in vrste v listini in števila prečrtanih besed; stranke morajo to podpisati na isti način, ki je določen v § 44. glede izprememb.

§ 46.

(¹) Ako ima notarska listina več strani, morajo biti na njej navedene redne številke strani; če pa je listina vpisana v kakšen notarski register, tudi številka, pod katero je vpisana.

(²) Če obsega listina več pol, mora notar vsako polo svojeručno podpisati in vse pole sešiti z zavarovalno nitjo, oba konca niti pa pritrditi na zadnji strani s svojim pečatom. Isto velja tudi za one predloge, o katerih določa zakon, da se morajo priključiti javni listini.

(³) Na isti način se morajo, če je to izvedljivo, spojit z listino pooblastila in druge priloge. Če se priloge ne morejo sešiti, se morajo opremiti z označbo, da so priloge, in na nje se mora postaviti pravilna številka listine.

§ 47.

(¹) Ako je radi uporabe javne listine v inozemstvu potrebno, da se overita podpis in pečat notarja, ju overi predsednik okrožnega sodišča, njegov podpis pa overi predsednik apelacijskega sodišča.

(²) Stranka sme zahtevati pri sodišču, da se tako overjena listina pošlje ministrstvu pravde, da izposluje diplomatsko overenje.

§ 48.

(¹) Če ni na notarski listini podpisa in pečata notarja, nima taka listina v nobenem primeru moči javne listine.

(2) V koliko ukinjajo ali zmanjšujejo ostale kršitve odredb § 41. do 46. tega zakona verodostojnost notarske listine in njenih delov, oceni v posameznem primeru sodišče, kolikor ni v tem zakonu določenega kaj drugega (§§ 73. in 116.).

Hranjenje listin.

§ 49.

(1) Kolikor zakon ne določa kaj drugega, hrani notarske listine oni notar, ki jih je sestavil, a strankam se izdajo odpravki.

(2) Izvirnik notarske listine se sme izdati samo tedaj, če privolijo vsi prizadeti. To privoljenje mora biti izpričano z javno listino. Notar hrani s to javno listino overjeni prepis izdane notarske listine, v poslovnem registru pa zabeleži, kdaj in komu je bil izdan izvirnik.

(3) Izvirniki zvršljivih notarskih spisov (§ 53.) in notarskih aktov o izjavah za primer smrti (§ 75.) se ne smejo v nobenem primeru izročiti strankam.

§ 50.

(1) Izvzemši primere, navedene v tem zakonu, sme notar začasno izročiti notarske listine samo sodišču ali notarski zbornici, in to samo na pismeni nalog in proti potrdilu prejema.

(2) V takem primeru vloži notar na mesto listine list, na katerem zabeleži predmet, imena strank, datum in opravilno številko tega spisa, dan, katerega je spis odposlal oblasti, in številko naloga, na katerega je bil spis odposlan, in na ta list prišije tudi prejemno potrdilo.

(3) Če se pojavi potreba, da se izda odpravek listine ki je na sodišču ali pri notarski zbornici, morajo ta oblastva brez odloga omogočiti notarju, da sestavi in izroči stranki odpravek.

§ 51.

(1) Ako sta pri sestavljanju notarske listine sodelovala dva notarja, odgovarja tudi drugi notar za to, da se je postopalo od predpisih zakona.

(2) Razpravo vodi ter listino sestavlja in hrani notar, na katerega so se stranke obrnile v tej zadevi. Odredbe glede podpisov veljajo za oba notarja, toda notarski pečat pritiska samo oni notar, ki je vodil razpravo.

ČETRTO POGLAVJE.

Posebne odredbe o delokrogu in uradovanju notarja.

PRVI RAZDELEK.

Notarski akti o pravnih poslih.

1. Pravni posli, ki je za nje potreben notarski akt.

§ 52.

(1) Notarski akt je potreben za veljavnost naslednjih pogodb in pravnih dejanj:

1. za ženitne imovinske pogodbe v zmislu državljankega prava;

2. za pogodbe, sklenjene med zakonci: o kupu, menji, renti in posojilu, kakor tudi za priznanje dolga, ki ga napravi eden izmed zakoncev drugemu zakoncu;

3. za potrdila o prejemu dote, pa naj si bodo izdana ženi ali kakšni drugi osebi;

4. za pogodbe o daritvah brez dejanske izročitve;

5. za vse listine o pravnih poslih med živimi, ki jih osebno sklepajo slepi, ali ki jih osebno sklepajo gluhi, ki ne znajo čitati, ali nemi, ki ne znajo pisati.

S temi predpisi se ne posega v predpise § 99. meničnega zakona in § 23., št. 17. čekovnega zakona.

(2) Notarski akt je potreben tudi za veljavnost pogodb o odpovedi dedni pravici in pogodbe o kupu dediščine, če nista pogodbi sprejeti na sodni zapisnik.

(3) Z odredbami odstavkov (1) in (2) se ne posega v obstoječe zakonske predpise, v katerih se tudi drugače zahteva za veljavnost pravnega posla, da sestavi listino o njem sodišče ali notar.

2. Zvršljivost notarskih aktov.

(1) Notarski akt, v katerem je ugotovljen dolg v denarju ali drugih potrošnih stvareh, ali v katerem je ugotovljena obveznost, da se izvestna stvar izroči, da se osnuje, prenese, utesni ali izbriše knjižna pravica, ali da se zavaruje denarna terjatev, je zvršljiv, če so v njem natanko označeni obvezanec in upravičenec, pravni naslov, predmet in čas storitve in če je obvezanec v tem aktu izrečno dovolil, da bodi takoj zvršljiv.

(2) Če je obveznost odvisna od pogoja ali poteka določene dobe (termina), ki ni koledarsko ugotovljena, je za zvršljivost akta potrebno, dokazati z javno listino, da je pogoj izpolnjen ali da je pretekla določena doba (termin).

(3) Če je tak notarski spis sestavljen na podstavi pooblastila, mora biti pooblastilo, če ni že javna lista, overjeno od sodišča ali notarja in priloženo aktu v izvirniku ali overjenem prepisu.

§ 54.

(1) Zvršljivost notarskega akta se more izpodbiti na podstavi predpisov zakona o izvršbi in zavarovanju.

(2) Dovoljeno izvršbo odloži sodišče tudi takrat, če ob vpogledu ali na podstavi listine ugotovi, da se pri sestavljanju ali odpravljanju notarskega akta ni postopalo po onih odredbah, ki se jih je treba držati, da dobi akt moč javne listine ali da je zvršljiv.

3. Sestavljanje notarskih aktov o pravnih poslih med živimi.

Sestavljanje notarskih aktov med prisotnimi in odsotnimi.

§ 55.

(1) Ženitne pogodbe (§ 52., št. 1.), ki je pod njimi tu razumeti tudi pogodbe, vsebujoče odredbe za primer smrti, kakor tudi pogodbe o usvojitvi in uzadruženju (sprejemanju v hišno zadrugo), se smejo sestaviti pred notarji samo v istočasni prisotnosti vseh pogodbenih strank.

(²) Ostale pogodbe se smejo sestaviti v obliki notarskega akta tudi tako, da notar posebej ugotovi ponudbo in posebej sprejem ponudbe. V ponudbi se mora označiti določen, koledarsko ugotovljen čas, tekom katerega se mora ugotoviti tudi sprejem z notarskim aktom. Če se to ne zgodi v določenem roku, je smatrati, da pogodba ni bila sklenjena v obliki notarskega akta.

(³) Ni potrebno, da sestavi akt o ponudbi in sprejemu isti notar. V takem primeru mora drugi notar poslati svoj akt o sprejemu v hranjenje onemu notarju, ki je ugotovil ponudbo.

§ 56.

Pri sestavljanju notarskega akta se mora notar v mejah možnosti prepričati, ali so stranke sposobne in upravičene za sklepanje posla, pojasniti mora strankam zmišl in posledice posla ter se prepričati o njihovem resničnem in resnem privoljenju. Notar mora najprej jasno in določno zabeležiti izjave prizadetih in jih potem prečitati strankam ter se z neposrednimi vprašanji prepričati, da vsebina notarskega akta ustreza volji strank. Priloge se prečitajo samo na zahtevo strank.

§ 57.

Če hočejo stranke, da se sprejmejo v notarski akt nejasne, nerazumljive ali dvoumne izjave, ki bi utegnile povzročiti pravde, ki ne bi imele nameravanega učinka ali glede katerih bi bila utemeljena bojazen, da se hoče z njimi kakšna stranka oškodovati, mora notar opozoriti na to prizadete in jih temu primerno poučiti. Če stranke navzlic temu vztrajajo pri teh izjavah, naj jih sprejme v notarski akt, toda v njem naj izrečno omeni, da je stranke opozoril na to po predpisih.

Posvedočanje (solenizacija) zasebnih listin.

§ 58.

(¹) Če ne gre za pravne posle, omenjene v § 52., dajo lahko prizadeti v pravnem poslu, vsi ali nekateri izmed njih, potrditi listine o pravnem poslu pri notarju. Tako potrjena zasebna listina ima moč notarskega akta; če pa je sestavljena po predpisih § 53. tega zakona, ima tudi moč izvršljivega notarskega akta.

(²) Notar preizkuša zasebno listino v zmislu § 35., 37., 56. in 57. tega zakona in jo potrdi, če ne najde nobenega zadržka.

(³) Če ustreza zasebna listina v svoji zunanji obliki predpisom notarske listine (§§ 41.—46.) in predpisom § 72., št. 2., 4., 6. in 7. o obliki notarskega akta, se potrdi brez sestavljanja posebnega notarskega akta s tem, da se postavijo na listino posvedočbe, navedene v § 72., št. 1., 3. in 5. tega zakona.

(⁴) Če zasebna listina ne ustreza zgoraj navedenim predpisom o obliki, se izvrši potrdilo s sestavo posebnega notarskega akta. Zasebna listina se mora v tem primeru sešiti z notarskim aktom in se smatra za sestavni del in dopolnitev notarskega akta. V tem primeru podpišejo zasebno listino tako notar kot priče.

Potrjevanje istovetnosti.

§ 59.

(¹) Če ne pozna notar prizadetih osebno in po imenu, mora njih istovetnost posvedočiti kakšen drug notar ali dve priči. Eno izmed teh prič je moči nadomestiti z listino, izdano od javnega oblastva, v kateri se potrjuje na verodostojen način s sliko in podpisom prizadetega njegova istovetnost.

(²) V listini mora notar navesti, da li pozna prizadete, odnosno na kakšen način je ugotovil njih istovetnost, z natančno navedbo imena, poklica in bivališča prič istovetnosti, datuma in številke listine, uporabljene za ugotovitev istovetnosti, in oblastva, ki je to listino izdalo.

§ 60.

(¹) Priče istovetnosti morajo biti stare vsaj 20 let, verodostojne in notarju osebno in po imenu znane.

(²) Priča istovetnosti sme biti tudi ženska, lahko pa je tudi oseba, ki je priča posla v isti zadevi. Zapraka, označena v § 63. št. 4., tu ne velja. Pri potrjevanju istovetnosti naj se ne jemljejo za priče osebe, o katerih je znano, da se ukvarjajo proti nagradi s potrjevanjem istovetnosti.

(³) Notar naj v vsakem primeru na primeren način izpraša priče istovetnosti o osebah, kojih istovetnost naj se posvedoči, sme pa zahtevati tudi podpis onega, čigar istovetnost se naj potrdi, vse to z namenom, da se prepriča o istovetnosti kakor tudi o tem, da li se sme verjeti pričam istovetnosti.

Priče akta.

§ 61.

(¹) Sodelovanje dveh prič akta je potrebno pri sestavljanju teh-le notarskih aktov:

1. ki vsebujejo dedne pogodbe ali kakšne druge odredbe za primer smrti;

2. kadar kdo izmed prizadetih ne pozna uradnega jezika;

3. kadar je kdo izmed prizadetih slep, gluha, nem ali gluha;

4. kadar kdo izmed prizadetih ne zna pisati.

(²) V ostalem je prepuščeno notarju in prizadetim, da li hočejo pri sestavljanju notarskega akta poklicati priče akta.

(³) Mesto dveh prič akta se sme poklicati drug notar, ki pa se od njega ne zahteva, da ima svoj sedež v območju onega okrožnega sodišča (§ 11.), v katerem se sestavlja listina.

§ 62.

(¹) Priče akta morajo biti stare najmanj 20 let, poznati razen primera, omenjenega v § 71., uradni jezik in biti notarju osebno znane. Če mu niso znane, mora ugotoviti njih istovetnost na način, predpisan v §§ 59. in 60.

(²) Priče akta smejo biti tudi ženske.

(³) Vsaj ena izmed prič mora znati čitati in pisati.

§ 63.

Priče akta ne smejo biti:

1. osebe, ki ne morejo veljavno pričati radi svojih duševnih ali telesnih hib;
2. osebe, ki so nameščene ali uslužbene pri notarju;
3. osebe, ki so kakorkoli prizadete v dotičnem pravnem poslu;
4. osebe, ki so s stranko ali z v notarskem aktu prizadetimi ali z notarjem samim v razmerju, označenem v § 32.

§ 64.

(1) Kjer zakon ne določa česa drugega, morajo biti priče akta ali drugi notar navzočni najpozneje v onem trenutku, ko čita notar prizadetim notarski akt in ko ga oni podpišejo.

(2) Če stranke to izrečno zahtevajo, se smejo priče akta, kolikor ni za gotove primere kaj drugega predpisanega (§§ 65., 69., 76. in 78.), izključiti za čitanja notarskega akta, toda v tem primeru morajo prizadeti podpisati notarski akt v navzočnosti prič akta in izjaviti, da so akt prečitali ali da jim je bil prečitán in da ustreza njih volji. V notarskem aktu je treba izrečno omeniti, da se je tako postopalo

§ 65.

(1) Če se sestavlja notarski akt s slepimi, gluhi ali nemimi osebami, morajo biti priče akta navzočne, ko dajajo prizadeti izjavo o odredbah, ki naj se uvrstijo v notarski akt, nadalje, ko se čita prizadetim vsa vsebina akta ali jo prizadeti sam čita, kakor tudi tedaj, ko izjavljajo prizadeti svoje soglasje in ko podpisujejo notarski akt.

(2) V notarskem aktu se mora izrečno omeniti, da se je tako postopalo.

§ 66.

(1) Gluhi, ki znajo čitati, morajo akt sami prečitati in izrečno izjaviti, da so ga prečitali in da ustreza njihovi volji.

(2) Nemi in gluhonemi, ki znajo čitati in pisati, morajo v notarskem aktu lastnoročno napisati, da so ga prečitali in da ga odobravajo. Te izjave se morajo uvrstiti v notarski akt pred podpis.

(3) V notarskem aktu je treba izrečno omeniti, da se je tako postopalo.

§ 67.

(1) Če gluhi ne znajo čitati ali če nemi ali gluhonemi ne znajo čitati in pisati, se mora poklicati razen prič tudi ena oseba, do katere gojijo zaupanje in ki se zna sporazumeti z njimi s pomočjo znakov. Ta zaupnik mora imeti vse lastnosti priče akta, sme pa biti z gluhi, nemim ali gluhonemim v sorodstvu in mu ni potrebno, da zna čitati in pisati.

(2) Notar se mora na primeren način prepričati, če se je zaupnik zares znal sporazumeti z gluhi, nemim ali gluhonemim s pomočjo znakov, in mora navesti v notarskem aktu, da se je o tem prepričal.

Uporabljanje tolmača.

§ 68.

Če kdo od prizadetih ne pozna uradnega jezika, se mora poleg prič akta (§ 61., št. 2) poklicati tudi zaprišežen tolmač. Da se je tako postopalo, se mora izrečno omeniti v notarskem aktu.

(1) Tolmač sme biti tudi nameščenec notarja, toda mora imeti vse druge lastnosti priče akta.

(2) Tolmač ni potreben, če notar in obe priči akta, odnosno drugi notar, obvladajo jezik prizadetega.

(3) V primeru prejšnjega odstavka se ne smejo izključiti priče akta, ko se čita akt v vsej svoji vsebini, v aktu pa se mora izrečno podčrtati, zakaj ni bil potreben tolmač.

§ 70.

(1) Kadar je tolmač potreben, se mora notar potruditi, da izve po njem za dejansko voljo prizadetega, in sestaviti po njej v uradnem jeziku akt, ki ga tolmač prevede prizadetim.

(2) Kadar prizadeti to zahtevajo, se prevod akta na jezik prizadetih napiše in sešije z notarskim aktom.

§ 71.

(1) Tolmača je treba poklicati takrat, kadar je po § 61. potrebno vabilo prič akta in prizadeti izrečno želijo, da se pokliče za pričo oseba, ki ne pozna uradnega jezika ali jezika kakšnega izmed prizadetih.

(2) Tolmač mora v navzočnosti prizadetih raztolmačiti taki priči predmet razprave in vsebino akta, v aktu pa je treba izrečno omeniti, da se je tako postopalo.

Vsebina notarskega akta.

§ 72.

(1) Notarski akt mora vsebovati:

1. priimek in ime notarja, njegovo notarsko funkcijo in sedež; če pa sodelujeta dva notarja, morata imeti oba te označbe;

2. priimek in ime, poklic in domovališče prizadetih, kakor tudi eventualnih prič, zaupnikov in tolmačev;

3. opazko, da notar pozna osebe, omenjene pod št. 2., ali da je na kakšen drug način ugotovil njih istovetnost;

4. vsebino pravnega posla s sklicevanjem na eventualna pooblastila in priloge;

5. opombo, da je bil notarski akt prizadetim prečitan, ali da se je postopalo po formalnostih, ki po predpisih tega zakona nadomestujejo čitanje (§§ 64., odst. (2), 66., odst. (1), 67., odst. (1) in 70., odst. (1), in da so prizadeti odobrili notarski akt;

6. dan, mesec, leto in kraj in, kjer to zakon ali prizadeti zahtevajo, tudi uro, ob kateri je bila listina sestavljena;

7. podpis oseb, omenjenih pod 1. in 2., in uradni pečat notarja, ki je sestavil notarski akt.

(2) Če je bil notarski akt pozneje izpopolnjen, popravljen ali izpremenjen z drugim notarskim aktom, se

mora to zabeležiti v izvirniku prejšnjega notarskega akta, odnosno če je bil izvirnik izročen, v njegovem overjenem prepisu, ki ga hrani notar.

§ 73.

(¹) Notarski akt, pri katerem se ni postopalo po formalnostih, predpisanih v §§ 58., 59., odst. (¹), 61., odst. (¹), 62., odst. (²), kolikor se nanašajo na poznavanje uradnega jezika, 64. do 71. in 72., odst. (¹), št. 5., 6. in 7., nima moči javne listine.

(²) V koliko ukinjajo ali zmanjšujejo verodostojnost notarskega akta kršenja odredb §§ 59., odst. (¹), stavek 2., 60. in 62., razen predpisov, omenjenih v odst. (¹) tega paragrafa, 63., 72., odst. (¹), št. 1. do 4. in odst. (²), oceni sodišče.

§ 74.

(¹) Prizadeti lahko priložijo k notarskemu aktu pooblastila in druge priloge v izvirniku ali prepisu, toda če niso od izstavitelja potrjene v notarskem aktu, ne dobijo s tem večje verodostojnosti, nego so jo imele poprej.

(²) Priloge, katerih prizadeti še niso podpisali in ki niso javne listine, morajo podpisati prizadeti, eventualne priče akta ali drugi notar.

4. Sestavljanje notarskega akta o izjavi poslednje volje in o dednih pogodbah.

Učinek notarskega akta.

§ 75.

Izjave poslednje volje, ki so napravljene ustno v obliki notarskega akta, ali ki so notarju pisмено izročene v notarskem aktu, so enakovredne izjavam poslednje volje pred sodiščem.

Potrebne formalnosti.

§ 76.

(¹) Dedne pogodbe in ustne poslednje navedbe se morajo, ko se delajo v obliki notarskega akta, sestaviti pred enim notarjem in dvema pričama akta ali pred dvema notarjema (§ 61., odst. (³)). Pisμένο poslednjo navedbo mora zapustnik osebno izročiti bodisi pred enim notarjem in dvema pričama ali pred dvema notarjema.

(¹) Priče akta morajo biti navzočne, kadar se čita in podpisuje notarski akt, ki je bil sestavljen.

§ 77.

(¹) Kolikor se v nadaljnjih odredbah ne predpisuje kaj drugega, se mora pri sestavljanju notarskih aktov o dedni pogodbi, o ustni poslednji navedbi in o izročitvi pisмене poslednje navedbe postopati po občnih določbah o uradovanju notarjev in po določbah o sestavljanju notarskih aktov o poslih med živimi, zlasti pa po določbah § 57.

(²) Zapustniku se mora izdati potrdilo o tem, da hrani njegovo pisμένο ali ustno poslednjo navedbo notar.

(³) Notarski akt o ustni poslednji navedbi se ne zapečati.

Sestavljanje ustnih izjav poslednje volje, danih od maloletnikov.

§ 78.

(¹) Kadar sestavlja notar akt o ustni izjavi poslednje volje maloletnika, ki ni še dovršil 18. leta, mora na primeren način poizvedovati, ali je izjava poslednje volje prosta in premišljena. V notarskem aktu se mora izrečno omeniti izid teh poizvedb.

(²) Priče akta morajo biti ves čas postopanja navzoče.

Prevzemanje pisмениh izjav poslednje volje.

§ 79.

(¹) O izjavi, s katero se notarju izroča pismena izjava poslednje volje, se mora sestaviti notarski akt.

(²) Pismena izjava poslednje volje, ki je bila izročena notarju, mora biti vsaj lastnoročno podpisana od zapustnika. Notar mora zapustnika na to opozoriti in v notarskem aktu izrečno omeniti, da je to naredil.

(³) Če zapustnik ne more ali ne zna pisati, mora lastnoročno postaviti svoje ročno znamenje na listino pred enim notarjem in dvema pričama akta ali pred dvema notarjema, dočim zapiše notar ali katera izmed prič njegovo ime na listino.

(⁴) Če zapustnik ne more ali ne zna čitati, se mu mora prečitati oporoka v navzočnosti enega notarja in dveh prič akta ali dveh notarjev, ki so se prepričali o vsebini izročene pisмене oporoke, zapustnik pa potrdi, da sestava ustreza njegovi volji.

(⁵) Notar in obe priči akta, odnosno oba notarja, se morajo podpisati na listini sami, zunaj in znotraj, toda ne na ovoju, in sicer priče z izrečnim pristavkom, da podpisujejo kot priče.

(⁶) Notar zapečati pismeni sestavek in napiše na ovoju, čigava je oporoka. Poleg notarskega pečata sme tudi stranka zapečatiti ovoj s svojim pečatom. V notarskem aktu se mora v tem primeru omeniti, da je tudi stranka zapečatila ovoj.

§ 80.

(¹) Pri dednih pogodbah in notarskih oporokah zadostujeta dve priči akta ali drug notar. Oni nadomeščajo vse priče navedbe poslednje volje, ki jih predpisuje državljanski zakonik. To velja tudi v primeru, če navedba poslednje volje zbog kršitve kakšne formalnosti, predpisane za notarski akt, nima moči izjave poslednje volje pred sodiščem. Zlasti ne prihajajo v poštev pri dednih pogodbah in pri notarskih izjavah poslednje volje predpisi državlanskega zakonika o nezmožnih pričah pri izjavah poslednje volje.

(²) Dedič ali volilojemnik ni zmožna priča glede njemu namenjene ostaline; enako ne njegov zakonec, njegovi roditelji, otroci, bratje in sestre ali osebe, ki so z njim v istem kolenu v svaštvu. Ta del navedbe je samo tedaj veljaven, če je bila dedna pogodba ali oporoka napravljena pred potrebnim številom prič, ne v številu prizadetih prič.

§ 81.

(1) Notar sme pisмено oporoko, ki mu je bila izročena v zmislu § 75. in 79., vrniti onemu, ki mu jo je izročil, toda samo takrat, kadar to osebno zahteva ta sam ali po osebi, ki jo je izrečno v to pooblastil z javno overjenim pooblastilom.

(2) O povračilu te listine se mora sestaviti poseben notarski akt.

(3) S povračilom te listine izgubi naredba poslednje volje samo moč izjave poslednje volje pred sodiščem. Notar mora stranko na to opozoriti. Da je to naredil, mora omeniti v notarskem aktu, ki je bil sestavljen o povračilu.

Preklicavanje izjav poslednje volje.

§ 82.

Odredbe §§ 75. do 80. se uporabljajo tudi tedaj, ako želi stranka preklicati svojo izjavo poslednje volje z močjo izjave poslednje volje pred sodiščem.

§ 83.

Če se prekliče izjava poslednje volje, ki je bila ustno podana pred notarjem, se mora preklic zabeležiti tudi v prejšnjem notarskem aktu, če pa se preklicuje pismena poslednja volja, ki je bila izročena notarju, se mora preklic zabeležiti tudi na listini sami, a ne samo na njenem ovoju.

DRUGI RAZDELEK.

Potrjevanje (posvedočanje) činjenic in izjav.

Primeri potrjevanja.

§ 84.

Notar je poklican, izdajati potrdila po predpisih tega razdelka. Ta potrdila imajo dokazno moč javne listine samo takrat, ako ustrezajo predpisom §§ 85. do 92., 94. do 102. in 111., odst. (1).

Overjanje prepisov (vidimiranje).

§ 85.

(1) Notar potrdi, da se prepis listine zлага z izvirnikom, če razume jezik, v katerem je ta listina napisana.

(2) Prepis se mora zlagati z listino tudi v pravopisu, ločilih in kraticah. Če so v listini kakšna mesta predrugačena, izbrisana, prečrtana, vrinjena ali dodana, se mora to omeniti v overitvi in prav tako, če je listina raztrgana, poškodovana ali če vzbuja radi svoje zunanje oblike kako drugače očiten sum.

(3) Notar mora natančno primerjati prepis z listino. Če ugotovi, da se zлага, potrdi to na prepisu samem s pristavkom, da je to prepis listine, ki jo je stranka označila za izvirnik, ali da je to prepis overjenega ali navadnega prepisa listine, in z označbo, s kakšnim kolkom je opremljen, ali je pisan z roko ali na stroju ali s kakšnim drugim mehaničnim ali kemičnim sredstvom,

s svinčnikom ali s peresom, in kje je po njegovi vednosti ali po zadržilu stranke izvirnik, ter ime in domovališče stranke, če ga je sama prinesla.

(4) Če je v listini kakšna opomba ali klavzula, se mora tudi ta uvrstiti v prepis.

(5) Ko se overja prepis enega dela listine ali izvleček iz kakšne listine, se mora v prepisu jasno razložiti, kateri deli listine niso bili prepisani.

(6) Overjanja prepisov se ne vpisujejo v notarski register.

Overjanje izvlečkov iz trgovinskih in poslovnih knjig.

§ 86.

(1) Ob overjanju izvlečkov iz trgovinskih ali poslovnih knjig primerja notar izvleček z dotičnimi odstavki izvirne knjige in napiše na izvlečku overitveno klavzulo z opazko, da se izvleček popolnoma zлага z dotičnimi stavki v izvirni knjigi.

(2) Ta overjanja izvlečkov se ne vpisujejo v notarski register.

Overjanje prevodov.

§ 87.

(1) Notar, ki je v to pooblaščen (§ 13.), overi točnost prevoda, ki ga je napravil sam, ali ki ga je sam vestno pregledal in ugotovil njegovo pravilnost.

(2) Svojo overitev postavi na prevod, ki ga praviloma napiše na izvirni listini sami, ali pa ga sešije z izvirnikom na način, predpisan v § 46.

(3) Overjanja prevodov se ne vpisujejo v notarski register.

Overjanje podpisov (legalizacija).

§ 88.

(1) Notar sme potrditi, da je stranka v njegovi navzočnosti svojeručno podpisala spis ali postavila nanj svoje ročno znamenje, ali da je podpis ali ročno znamenje, ki je že na spisu, pred njim priznala za svoje.

(2) Notar mora to stranko tudi po imenu osebno poznati ali ugotoviti njeno istovetnost na način, predpisan v §§ 59. do 60.

(3) Overitev se postavi s sklicevanjem na opravilno številko zapisnika ali registra o overitvah in posvedočbah na izvirni spis z označbo, na kakšen način je bila ugotovljena istovetnost, s pristavkom, da je podpis ali ročno znamenje avtentično, in z datumom, podpisom in uradnim pečatom notarja.

§ 89.

(1) Pri overjanju podpisov je treba notarja informirati o vsebini spisa samo v toliko, kolikor mu je potrebno za izpolnitev rubrik v registru o overitvah in posvedočbah; on ni odgovoren za vsebino spisa, niti mu ni potrebno se prepričati, ali so prizadeti upravičeni za dotični posel. Odredba § 35. se tu ne uporablja.

(2) Notar sme overiti podpis tudi na spisu, ki ni sestavljen v uradnem jeziku,

(³) Če je prizadeti slep ali če ne zna čitati, mu mora notar prečitati spis, predno overi podpis ali ročno znamenje. Če notar ne pozna jezika, v katerem je spis sestavljen, prečita ta spis zaprisežen tolmač, dočim mora notar omeniti v overitvi, da se je tako postopalo.

§ 90.

Ce se overja podpis osebe, ki zastopa kakšno tvrdko, društvo, javno telo ali kakšno z zakonom priznано ustanovo, sme notar v overitvi potrditi, da se je ta oseba podpisala za tvrdko, društvo, javno telo ali ustanovo, samo tedaj, če mu je znano, da je ta oseba zares pooblaščen za zastopanje, ali če je to prej ugotovil.

Posvedočanje časa, ob katerem je bila listina predložena.

§ 91.

(¹) Čas, ob katerem je bila listina predložena notarju ali v njegovi navzočnosti kakšni drugi osebi; se mora potrditi na listini sami z natančno navedbo dneva, meseca in leta in tudi ure, če to stranka zahteva.

(²) Če to stranka zahteva, se mora ugotoviti tudi istovetnost osebe, ki je spis predložila in ki ji je bil spis predložen. Tudi v tem primeru mora omeniti, na kakšen način je bila ugotovljena istovetnost.

Posvedočanje, da je kdo živ.

§ 92.

(¹) Notar sme posvedočiti, da je nekdo živ, če ga osebno in po imenu pozna, ali če je ugotovljena njegova istovetnost po določbah §§ 59. in 60.

(²) V izvirniku listine, ki se izroči stranki, je treba potrditi, da je ta oseba bila osebno pri notarju. K temu je treba dodati dan, mesec in leto in na zahtevo tudi uro, kdaj se je to zgodilo in kako je bila ugotovljena istovetnost te osebe.

Register o overitvah in posvedočbah.

§ 93.

(¹) O uradovanju po §§ 88. do 92. se praviloma ne sestavljajo posebni zapisniki, temveč se vodi o tem kakor tudi o izdanih overitvah (potrdilih) poseben register o overitvah in posvedočbah (129., št. 2. in § 130.). Stranke in priče morajo podpisati, kar je bilo vpisano v register.

(²) Vendar se sme, če je potrebno, sestaviti o takem uradovanju tudi poseben zapisnik, ki ga podpišejo stranke in priče, in se to označi v onem registru.

Sporočanje izjav.

§ 94.

(¹) Notar lahko izda potrdilo o narejenem opominu, odpovedi, ponudbi in drugih izjavah, ki jih kaka stranka daje na znanje drugi, da bi s tem dosegla kakšen pravni učinek. S sporočilom se sme združiti tudi izvedba prav-

nega dejanja, ki naj ga izvede notar po naročilu kake stranke proti drugi, kakor so ponudba plačila, izročitev ali prevzemanje kakšne listine ali drugih stvari.

(²) Notar sestavi o zahtevi stranke zapisnik in navede v njem dobesedno izjavo, ki jo je treba sporočiti, in prav tako navede tudi po predmetu, lastnosti, kraju in času ono pravno dejanje, ki ga je treba ob tej priliki izvršiti. Ta zapisnik mora podpisati tudi stranka.

(³) S tem zapisnikom se napoti notar v označeni kraj k nasprotni stranki, ki ji sporoči, kar mu je bilo naročeno, in izvede naročeno pravno dejanje. Notar potrdi v nadaljevanju zapisnika, da je in kdaj je to izvršil.

(⁴) Odgovor nasprotne stranke uvrsti v zapisnik samo takrat, kadar ona to zahteva ali dovoli. V tem primeru mora nasprotna stranka podpisati zapisnik (§ 42.).

§ 95.

(¹) Notar izda po opravljenem sporočilu potrdilo stranki, ki je prosila za ta uradni posel, in tudi nasprotni stranki, če to zahteva.

(²) V tem potrdilu je treba navesti: imeni obeh strank, dan, mesec in leto in, če je to potrebno, tudi uro sporočila, kakor tudi glavne znake opravljenega pravnega dejanja. Odgovor nasprotne stranke se sme vpisati v to potrdilo samo takrat, kadar je ta odgovor vpisan v zapisnik in ga je nasprotna stranka podpisala.

(³) Na zahtevo se ugotovi tudi istovetnost stranke, ki je prosila za to uradovanje. V tem primeru se navede v zapisniku in potrdilu, na kakšen način (§§ 59. in 60.) je bila ugotovljena istovetnost.

§ 96.

(¹) Če stranke, ki ji je treba sporočiti izjavo, ne najde na označenem mestu, ali če mu ne dovoli pristopa, ali če ga noče poslušati, odpošlje notar tej stranki na zahtevo zahtevajoče stranke v priporočenem pismu overjeni prepis onega, kar bi naj bil sporočil.

(²) Te okoliščnosti in način vročitve je treba navesti v zapisniku in v potrdilu.

§ 97.

Zahteva, da se sporoči izjava in ukrene pravno dejanje, se lahko pošlje notarju tudi pismeno ali brzojavno. To pismo ali brzojav zamenjuje zapisnik iz (§ 94., odst. (²)) in se sešije s posebnim zapisnikom, ki ga je sestaviti o dejanju, omenjenem v § 94., odst. (³). V potrdilu se navede, ali je bila zahteva podana pismeno ali brzojavno.

§ 98.

Notar sme izdati potrdilo, da je bilo kakšni stranki, pa naj stanuje kjerkoli, odposlano pismeno ali brzojavno sporočilo gotove vsebine. V takem primeru navede notar v zadevnem zapisniku in potrdilu: ime, poklic in domovališče stranke, ki je to zahtevala, dobesedno vsebino sporočila ter dan in uro izročitve na pošto, kakor tudi dobesedni prepis naslova, na katerega je bilo sporočilo odposlano. Recepis se prilepi na zapisnik.

Posvedočanje sklepov občnih zborov.

§ 99.

(¹) Če je notar povabljen, da posvedoči sklepe občnih zborov ali odborov družb, zadrug ali drugih društev, zabeleži v zapisniku dan in čas seje, nadalje opiše vse, kar se je v njegovi navzočnosti dogajalo, predlagalo in izjavljalo, kolikor je to važno za presojanje pravilnosti postopanja, kakor tudi sklepe, sprejete na seji in posvedoči vse ostalo, kar je v kakšnem zakonu predpisano.

(²) Ta zapisnik podpiše tudi oseba, ki je predsedovala seji.

(³) Na zahtevo se mora ugotoviti tudi istovetnost predsednika ali drugih oseb, ki so bile navzočne, in navesti v zapisniku, na kakšen način je bila ugotovljena njihova istovetnost.

Posvedočanje činjenic.

§ 100.

Na zahtevo prizadetih oseb sme notar potrditi tudi druge činjenice razen onih, omenjenih v prejšnjih paragrafih, ki so se pred njim odigrale, kot so razprave o ponudbah, dražbe, žrebanja, izjave oseb o činjenicah in stanje, za katero je notar sam ali ob sodelovanju strokovnjakov izvedel.

§ 101.

O posvedočbah, omenjenih v § 100., mora notar sestaviti zapisnik, v katerem naj navede kraj, čas, imena in domovalešče strank in prizadetih ter točen popis onega, kar se je v njegovi navzočnosti zgodilo, ali kar je drugače ugotovil. Zapisnik podpišejo vsi prizadeti.

Protesti.

§ 102.

(¹) Protestiranje menic in vodenje protestnih registrov se izvaja po predpisih meničnega zakona in po ostalih predpisih, ki so bili o tem izdani.

(²) Ti predpisi se uporabljajo zmiselno tudi pri protestiranju čekov in drugih trgovinskih papirjev.

TRETI RAZDELEK.

Izdajanje odpravkov, potrdil (svedočb, uverenj), prepisov in izvlečkov.

Pooblastilo za izdajanje.

§ 103.

Doklerkoli notar sam hrani svoje listine, izdaja odpravke, potrdila, prepise in izvlečke on sam, odnosno njegov namestnik; drugače jih izdaja vršilec dolžnosti. dokler so pa listine v sednem arhivu (§ 133.), pristojno sresko sodišče.

Obče odredbe o izdajanju odpravkov in prepisov.

§ 104.

(¹) Kadar se po predpisih tega zakona izda odpravek ali prepis notarskega akta, je treba na njem vedno označiti, da je bil primerjan, nadalje, ali je to odpravek ali prepis (navaden, overjen, popolen ali v izvlečku), če pa je prepis, tudi redno številko prepisa.

(²) Če je bil izvirnik notarskega akta izročen (§ 45.), ni moči izdati več o njem odpravka, temveč samo prepis.

Odpravki notarskih aktov o pravnih poslih med živimi.

§ 105.

(¹) Če mi v notarskem aktu kaj drugega določenega, se sme izdati odpravek notarskega akta:

1. osebam, ki so pravni posel, ki ga vsebuje listina, sklenile v svojem imenu;

2. osebam, v katerih imenu je bil ta pravni posel sklenjen;

3. osebam, v kojih korist je bil ta pravni posel sklenjen;

4. pravnim naslednikom oseb, omenjenih pod št. 1. do 3.); toda odpravek, izdan pravnemu nasledniku, se smatra za ponoven odpravek (§§ 106. in 107.), če je bil pravnemu predniku že izdan odpravek.

Ponovno izdajanje odpravkov.

§ 106.

(¹) Od zvršljivih notarskih aktov se sme, razen v primerih, navedenih v naslednjem odstavku, vsaki izmed oseb, označenih v § 105., izdati samo en odpravek.

(²) Ponoven odpravek takega akta se sme izdati samo:

1. če vse osebe, omenjene v § 105., št. 1. in 2., ali njihovi pravni nasledniki to dovolijo; to dovoljenje je treba posvedočiti z zaznambo v notarskem aktu samem ali v posebni overjeni listini, ki se priloži notarskemu aktu;

2. če je bil prej izdani odpravek radi kakšne pomanjkljivosti vrnjen notarju ali če je bil amortiziran;

3. če okrožno sodišče, v čigar področju ima notar svoj sedež, na predlog stranke odredi, da naj se izda ponoven odpravek. Sodišče izda tako odredbo, če stranka dokaže verjetnost, da potrebuje ponoven odpravek, in ni upravičenega dvoma, da se bo novi odpravek zlorabil. Pred odločbo sme okrožno sodišče zaslišati prizadete. Če se odredi ponovna izdaja odpravka, se morajo o tem obvestiti vsi prizadeti in notar. Proti odredbi, ki se z njo dovoljuje izdaja odpravkov, ni pravnega sredstva. Zoper sklep, s katerim je bila prošnja zavrnjena, sme prosilec vložiti rekurz na apelacijsko sodišče v roku 15 dni od dneva vročitve sklepa.

§ 107.

Od nezvršljivih notarskih aktov o pravnih poslih med živimi sme notar izdati ponovne odpravke, če dokaže stranka verjetnost, da ji je potreben ponovni odpravek. Če notar sumi, da bi se novi odpravek utegnil zlorabiti, napoti stranko, da naj zaprosi za odločbo okrožnega sodišča v zmislu predpisov § 106., št. 3.

§ 108.

Kadar se izda ponoven odpravek, se označi v overitveni klavzuli (§ 115.), da je to drugi, tretji, ali nadaljnji odpravek, in razlog, radi katerega je bil izdan ponovni odpravek.

Izdajanje prepisov in vpogled v notarske akte o pravnih poslih med živimi.

§ 109.

(¹) Če ni v notarskem aktu samem kaj drugega določenega, se smejo izdajati overjeni in navadni prepisi notarskega akta o pravnih poslih med živimi strankam, prizadetim, zakonitemu zastopniku in pravnim naslednikom strank in prizadetih (§ 105.), kadarkoli to zahtevajo. Prav tako naj se jim dovoli ob vsakem času vpogled teh listin.

(²) Tretjim osebam se dovolita vpogled in jemanje prepisov, če z verjetnostjo dokažejo svoj pravni interes in ni proti temu dovoljenju upravičenega dvoma, ali če jim to dovolijo osebe, navedene v odstavku (¹).

Odpravki in prepisi notarskih aktov o izjavah poslednje volje ali o naredbah za primer smrti.

§ 110.

Odpravki ali prepisi oporok ali naredb za primer smrti, ki jih je sestavil notar, ali ki so bile njemu pisмено izročene, se smejo, če ni v notarskem aktu kaj drugega določenega, za življenja zapustnika izdati samo njemu samemu ali onemu, ki ga v to pooblasti z overjenim pooblastilom, glasečim se za ta posel. Po zapustnikovi smrti se smejo izdati taki odpravki ali prepisi šele po razglasitvi naredbe poslednje volje. Dan razglasitve je treba zabeležiti na odpravku ali na prepisu.

Potrdila

§ 111.

(¹) O zapisnikih in vpisih v register se lahko izdajajo potrdila, in sicer bodisi popolna ali samo v izvlečku. Pri izdajanju izvlečkov naj se zmiselno uporabljajo odredbe § 113., odst. (¹) in (²).

(²) Za ponovno izdajanje potrdil po §§ 92. in 94. do 102. in prepisov zapisnikov ter vpisov v registre (§§ 93. in 102.), sestavljenih o posvedočbah, omenjenih v tem paragrafu, veljajo odredbe § 109.

Vsebina in oblika odpravkov in prepisov.

§ 112.

(¹) Odpravek in prepis se morata dobesedno zlagati z izvirnikom. V ostalem se uporabljajo tudi tu odredbe §§ 44. in 45. s to razliko, da se smejo uvrstiti izpremembe, popravki in dodatki, ki so bili narejeni v izvirniku s predpisano pazljivostjo (§ 44.), v ono mesto besedila, kamor spadajo, in da ni treba tega v odpravku posebej omenjati. Če se v izvirniku ni pazilo na pred-

pise § 44., je treba dotično izpremembo ali popravek ali dotični dodatek vidno označiti v odpravku ali prepisu.

(²) Če je bil notarski akt s poznejšim notarskim aktom izpremenjen, popravljen ali izpopolnjen (§ 72., odst. (²)), ni moči izdati odpravka ali prepisa prejšnjega notarskega akta brez odpravka ali prepisa poznejšega akta.

§ 113.

(¹) Če vsebuje notarski akt več samostojnih pravnih poslov, se sme na zahtevo izdati mesto popolnega odpravka izvleček, ki se nanaša na posamezni pravni posel.

(²) Od izvršljivih notarskih aktov se sme izdati samo popolen odpravek; izvleček ni izvršljiv.

(³) Za izvlečke veljajo odredbe tega razdelka s to razliko, da je treba v izvlečku omeniti, da je to izvleček, in da je treba podčrtati, katera mesta so izpuščena.

§ 114.

(¹) K odpravkom izvršljivih notarskih aktov je treba priložiti prepise prilog tega akta. Overitvena klavzula se mora nanašati tudi na priloge. Brez tega notarski akt ni izvršljiv.

(²) Pri odpravkih nezvršljivih notarskih aktov more prepis prilog na željo stranke izostati, toda to je treba v overitvi omeniti.

Zaznamba (klavzula) o overitvi.

§ 115.

Vsak odpravek mora biti overjen. Zaznamba o overitvi se postavlja na konec odpravka in mora vsebovati: potrdilo, da se ta odpravek zлага z izvirnikom, ki ga hrani notar med svojimi spisi, navedbe, predpisane v §§ 108. in 114., z opazko, za koga je ta odpravek sestavljen, ter kraj in čas izdajanja odpravka s podpisom in uradnim pečatom notarja.

§ 116.

(¹) Odpravek notarskega akta nima moči javne listine, če ni sešit po odredbi § 46., odst. (²), če ni potrjeno, da se zлага z izvirnim notarskim aktom, ali če ni na njem podpisa in pečata notarja.

(²) V koliko ukinjajo druge pomankljivosti (§§ 41., 43. do 45., 46., odst. (¹), 104. do 110. 112. do 115.) popolnoma ali deloma ali zmanjšujejo verodostojnost odpravka, oceni sodišče.

Zabeleženje o izdajanju odpravkov.

§ 117.

(¹) Kadar se izda odpravek, se zabeleži na izvirniku ali na listu, pritrjenem k izvirniku, kedaj in komu je bil izdan odpravek. Pri izdajanju ponovnega odpravka naj se navede še razlog, iz katerega je bil vnovič izdan odpravek (§§ 106., 107.).

(²) Odpravek, ki ga je stranka vrnila (§ 106., št. 2.), se priloži izvirniku. Na odpravku se zaznamuje, da je vrnjen in da je izgubil moč javne listine.

(³) Te zaznambe podpiše notar.

Potrdila o obstoju notarskega akta

§ 118.

Osebam, ki imajo pravico zahtevati prepis (§§ 109. in 110.), se izda na njih zahtevo potrdilo, da je notarski akt pri notarju, ali da je bila izjava poslednje volje izročena notarju.

Pritožbe.

§ 119.

(¹) Odpravke, potrdila, izvlečke in prepise, ki ne obsegajo več ko 3 pole, mora notar izdati najpozneje v treh dneh, daljše pa najpozneje v osmih dneh.

(²) Notar mora brez odloga dovoliti stranki, da vpogleda spise (§ 109.).

(³) Na pritožbo stranke prisili odbor notarske zbornice notarja (§ 157., št. 10.) k izpolnjevanju teh dolžnosti, more pa tudi odrediti, da naredi to drug notar na stroške nemarnega notarja.

ČETRTI RAZDELEK.

Prevzemanje listin, denarja in vrednostnih papirjev v hrambo in izročitev.

Hranjenje listin.

§ 120.

Notar je dolžan prevzeti v hranjenje listine vsake vrste.

§ 121.

(¹) O prevzemanju listin se sestavi zapisnik, v katerem se navede kraj in čas prevzema, priimek in ime, poklic in domovalež onega, ki je listino izročil, označba izročene listine, v kakšen namen je bila deponirana in komu naj se izroči. Zapisnik podpišeta oni, ki je listino izročil, in notar. Na zapisnik postavi notar svoj uradni pečat.

(²) Če se listina pošlje notarju v pismu, zamenjuje to pismo zapisnik.

(³) Notar izda o prevzemu listine potrdilo.

§ 122.

Notar mora poznati osebo, ki ji izroči prevzeto listino, osebno ter po priimku in imenu, ali pa mora ugotoviti njeno istovetnost po §§ 59. in 60. Prejemnik mora potrditi prejem listine na zapisniku o prevzemu.

Hranjenje denarja in vrednostnih papirjev.

§ 123.

(¹) Gotovino, menice, čeke, javne zadolžnice in druge vrednostne papirje mora prevzeti notar samo tedaj, kadar so mu bili izročeni ob sestavi notarskega akta z namenom, da jih izroči izvestni osebi ali deponira pri

oblastvih. Drugače more notar take stvari prevzeti v hrambo, toda ni k temu primoran.

(²) Če ni bil prevzem ob sestavljanju notarskega akta posvedočen v njem samem, se sestavi o prevzemu zapisnik, ki se v njem natančno označijo številke registra in depozitne knjige, kraj in čas prevzema, označba in vrednost denarnega zneska odnosno prevzetih papirjev, kakor tudi ime onega, ki jih je izročil, in njegova izjava, kako naj se z njimi razpolaga.

(³) Če se pošljejo zgoraj omenjene stvari notarju v pismu, zamenjuje pismo zapisnik.

(⁴) O prevzetih stvareh izda notar stranki potrdilo o prejemu.

§ 124.

(¹) Prevzeti denar in vrednostne papirje mora čuvati notar v posebnem ovoj, na katerem napiše predmet in ime stranke; mora pa jih hraniti ločeno od svojega denarja in svojih vrednostnih papirjev. Ločena hramba ni potrebna v primeru, ko je bil notarju denar nakazan na njegov račun pri poštni hranilnici, toda v takem primeru mora biti notar ob vsakem času v stanu pokazati v gotovini enak znesek ali dokazati, da lahko takoj razpolaga s takim zneskom pri poštni hranilnici.

(²) Prevzeti denar in vrednostne papirje mora notar s pazljivostjo, predpisano v § 122., brez odloga izročiti oni osebi ali oblasti, ki so mu namenjeni. Prejemnik potrdi prejem na spisu ali v depozitni knjigi.

§ 125.

Če ne more notar izvršiti naročene mu izročitve v določenem roku, mora po preteku tega roka, če pa ni bil rok določen, najpozneje v roku štirinajstih dni od dneva prevzema brez odloga vrniti stranki prevzete vrednosti ali jih, če to ni mogoče, izročiti v hrambo sodišču in o tem obvestiti izročitelja s priporočenim pismom.

§ 126.

(¹) Notarju izročeni depozit nima moči sodnega depozita.

(²) Odredbe tega razdelka naj se zmiselno uporabljajo tudi tedaj, kadar prevzame notar kot sodni poverjenik zapuščinske listine, denar, vrednostne papirje ali dragocenosti.

PETO POGLAVJE.

Hranjenje listin in vodenje poslovnih knjig.

Hranjenje listin.

§ 127.

(¹) Notar mora vse notarske listine, ki jih je sam sestavil, kakor tudi listine, ki jih je prevzel (§ 120.), hraniti zaklenjene in ločene od drugih spisov.

(²) Če sta notarsko listino sestavila dva notarja, hrani izvirnik, kdor je vodil razpravo.

Razglasjanje izjav poslednje volje.

§ 128.

(¹) Čim zve notar za smrt osebe, ki je njena izjava poslednje volje med njegovimi spisi (§§ 75. do 81. in 120.), mora takoj poslati sodišču, pristojnemu za otvoritev zapuščinske razprave, ali če mu to ni znano, sreskemu sodišču svojega službenega sedeža, ne da bi čakal na naročilo, izvirnik izjave poslednje volje ali notarskega akta o izročitvi pismene oporoke v hranjenje (§§ 75., 79. in 81.) in to zabeležiti v svojih spisih na mestu, kjer je bil shranjen izvirnik. Pri sodišču se izjava poslednje volje razglasi in nato hrani.

(²) Če vsebuje notarski akt poleg naredbe poslednje volje še druge odredbe, odpošlje notar sodišču z izvirnikom tudi prepis. Razglasitev se izvrši brez odloga, kar se zabeleži na izvirniku in prepisu, nakar se izvirnik vrne notarju.

(³) Če sodišče, ki je izvršilo razglasitev, ni samo pristojno, da izvede zapuščinsko razpravo, odpošlje zapuščinskemu sodišču izvirnik in v primeru prejšnjega odstavka tudi prepis izjave poslednje volje skupno z zapisnikom o razglasitvi. Sodišče obvesti o tem notarja.

(⁴) Če je bila notarju kot sodnemu poverjeniku poverjena izvedba zapuščinske razprave in on šele pozneje opazi, da je med njegovimi spisi zapustnikova izjava poslednje volje, razglasi sam izvirnik te izjave in obdrži overjen prepis v spisih zapuščinske razprave, izvirnik pa odpošlje sodišču, izvzemši primer, naveden v odstavku (²).

Registri in knjige notaria.

§ 129.

(¹) Notar mora redno voditi nastopne registre in knjige:

1. obči poslovni register (repertorij), v katerega vpiše v kronološkem redu vse notarske akte, vse zapisnike o potrdilih in posvedočbah po §§ 94. do 101., zapisnike o prevzemu denarja, listin in vrednosti po §§ 121. in 123., kakor tudi vse druge notarske posle razen onih, ki so navedeni pod števkami 2., 3. in 6. tega paragrafa.

2. register o overitvah in posvedočbah po § 93.;

3. register o protestih po predpisih uredbe o protestnih registrih (§ 102.);

4. imenik onih oseb, ki so sestavile pred notarjem ali mu izročile kakšno odredbo za primer smrti (dedno pogodbo, oporoko, kodicil, daritev za primer smrti, odpoved dedni pravici, izprembo ali preklic izjave poslednje volje) z označbo številke dotičnega spisa;

5. depozitno knjigo o prevzetem in izročenem tujem denarju, vrednostnih papirjih in dragocenostih; v to knjigo naj se vpiše poleg natančne označbe prevzetega predmeta tudi ime in domovilišče izročitelja in onega, ki se mu naj predmet izroči;

6. register z abecednim imenikom o poslih, ki se izročajo notarju kot poverjeniku sodišča ali drugih oblastev. Ta register mora notar voditi posebej za vsako sodišče in posebej za vsako oblastvo.

7. skupni abecedni imenik strank za registre pod št. 1., 2., 3. in 6. ter za depozitno knjigo.

(²) Registri in knjige pod št. 1., 2. in 6. morajo biti vezani in opremljeni s pečatom notarske zbornice. Listi morajo biti označeni z zaporednimi številkami in predrti z zavarovalno nitjo. Vpisi se morajo izvršiti brez odloga po vrsti, kakor prispé predmet, čitljivo, brez lukenj, prečrtavanja, brisanja ali popravkov; v občem poslovnem registru pa mora notar postaviti na vsako stran svoj podpis in uradni pečat.

(³) Minister pravde predpiše s pravilnikom obliko teh registrov in knjig in sme poleg zgoraj omenjenih predpisati še druge registre in imenike.

§ 130.

Minister pravde izda z uredbo natančnejše predpise o načinu hranjenja in uničevanja notarskih aktov ter ostalih notarskih spisov, registrov in imenikov.

ŠESTO POGLAVJE.

Postopanje z notarskimi spisi, ko se izprazni notarsko mesto.

Hranjenje notarskih spisov pri sreskem sodišču in izročitev istih vršilec dolžnosti notarja, odnosno novemu notarju.

§ 131.

(¹) Predsednik sreskega sodišča, v čigar območju je sedež notarja, ukrene, čim prej me poročilo ali na kakršenkoli drug način izve, da se je izpraznilo mesto notarja, brez odloga vse potrebno radi hrambe notarskih spisov, predmetov, registrov, knjig in pečatov, kakor tudi radi oddaje eventualne gotovine, vrednostnih papirjev in predmetov v sodni depozit in radi obvestila strank, ki so na depozitu zainteresirane.

(²) Predsednik sreskega sodišča zaklene knjige bivšega notarja, sestavi popis službenih spisov, predmetov, registrov, knjig in pečatov in jih hrani v sodnem arhivu, ali pa ukrene potrebne mere za njihovo zavarovanje v dotedanjem uradnem prostoru (pisarni), dokler ne prispe vršilec dolžnosti, in obvesti o vsem tem brez odloga zbornico. Če bi zbornica zavlačevala imenovanje vršilca dolžnosti, naznani to ministru pravde. Ako se postavi za vršilca dolžnosti oseba, ki ni notar, se ji izroči prejšnji arhiv in notarski pečat proti reverzu, če pa je vršilec dolžnosti notar, se mu izroči proti reverzu samo prejšnji arhiv, dočim uraduje on s svojim pečatom. Prejšnji pečat odpošlje predsednik sreskega sodišča s poročilom o izvedenem postopku v hrambo okrožnemu sodišču.

(³) Kadar preneha zasedbo praznega mesta služba vršilca dolžnosti, popiše predsednik sreskega sodišča v navzočnosti bivšega vršilca dolžnosti spise, predmete in knjige, in sicer tako one, ki datirajo iz časa uradovanja prejšnjega notarja, kakor tudi one, ki datirajo iz časa uradovanja bivšega vršilca dolžnosti, in jih izroči službenemu nasledniku prejšnjega notarja.

(⁴) Predsednik sreskega sodišča zaklene notarske knjige ter obvesti o izvedenem postopku notarsko zbornico in okrožno sodišče, ki mu odpošlje tudi od vršilca dolžnosti eventualno prevzeti pečat. Ta pečat napravi okrožno sodišče neuporabnim in ga shrani.

Nadomeščanje izgubljenih spisov.

§ 132.

(¹) Če se pri postopanju po § 131. opazi, da manjka kakšen spis, pozove predsednik sreskega sodišča bivšega notarja, odnosno bivšega vršilca njegove dolžnosti, ki je dolžan izročiti spise, odnosno zastopnika zapuščine bivšega notarja, da naj predloži ta spis v določenem roku.

(²) Če se temu pozivu ne ustreže v določenem roku, se obvestijo o tem prizadeti, da morejo ukreniti potrebne korake v obrambo svojih pravic.

(³) Če hrani kdo iz prizadetih ali kakšno oblastvo ali kakšen drug notar odpravek ali overjeni prepis izgubljenega izvirnika, sme naslednik notarja ali vršilec njegove dolžnosti zahtevati enega ali drugega in narediti, če ni nobenega suma, overjen prepis te listine, ki ga hrani na mestu izgubljenega izvirnika.

(⁴) Če se ugotovi, da se register ali druge knjige niso redno vodile, jih mora izpopolniti notarjev naslednik ali vršilec njegove dolžnosti, kolikor je to mogoče.

(⁵) O tem, kako so bili spisi in knjige izpolnjene, se sestavi zapisnik, ki se izroči skupno z izpopolnjenimi spisi in notarjevimi knjigami sreskemu sodišču.

(⁶) Stroške tega izpopolnjevanja nosi notar, ki je bil dolžan izročiti spise, odnosno njegova zapuščina.

Izdajanje listin pri sreskem sodišču.

§ 133.

Sresko sodišče, odnosno njegova pisarna, izdaja po §§ 104. do 119. in na podstavi notarskih spisov, ki jih hrani, odpravke, izvlečke in potrdila, dovoljuje pregledovanje spisov in vrača listine, prevzete od notarja, kolikor jih hrani.

Postopanje z odredbami za primer smrti.

§ 134.

(¹) Odredbe za primer smrti, ki so bile izročene z drugimi spisi sreskemu sodišču, se zaznamujejo in hranijo posebej po predpisih, ki veljajo za hranjenje važnih listin pri sodišču, v zadevnem notarskem imeniku pa se zabeležita številka in označba, pod katerima se hrani kakšna listina pri sodišču.

(²) Sresko sodišče, obvesti osebo, ki je izdala to odredbo za primer smrti, da je bila ta listina njemu izročena in da se hrani pod to in to številko.

Izdajanje odpravkov, prepisov, izvlečkov in potrdil po vršilcu dolžnosti, odnosno novem notarju.

§ 135.

Vršilec dolžnosti, odnosno novi notar, izdaja odpravke, prepise, izvlečke in potrdila prevzetih spisov (§ 131.) s svojim podpisom, toda z opazko, da jih izdaja kot vršilec dolžnosti, odnosno naslednik svojega prednika, čigar ime mora navesti.

SEDMO POGlavJE.

Notarski pripravniki, namestniki in vršilci dolžnosti notarja.

§ 136.

Diplomirani pravniki, ki so nameščeni v notarski pisarni, se smatrajo za notarske pripravnike, če so vpisani kot taki v imenik notarskih pripravnikov, ki ga vodi notarska zbornica.

§ 137.

(¹) V imenik notarskih pripravnikov more biti vpisan samo oni, ki dokaže, da ustreza pogojem iz § 6., št. 1., 2. in 4., in ki s potrdilom pristojnega oblastva dokaže, da je dobrega moralnega vedenja. Predpis § 9. velja tudi za pripravnike.

(²) Prošnjo za vpis v imenik morata podpisati notar in pripravnik. Praksa se računa od dne, ko je nastopil pripravnik službo. Notar mora brez odloga prijaviti odboru notarske zbornice dan začetka prakse, kakor tudi vsak izstop pripravnika in vsako prekinitve.

(³) Prekinitve prakse v skupni izmeri največ šest tednov v enem letu se ne odbijajo, če so nastale radi bolezni, dopusta (vštevši v to tudi počitek), ali izpolnjevanja vojaške obveznosti. Tudi te prekinitve je treba naznaniti odboru notarske zbornice.

(⁴) Če nadaljuje pripravnik po prenehanju službe notarja ali njegovi premestitve z delom v njegovi pisarni pri vršilcu dolžnosti, ali če je bil sam postavljen za vršilca dolžnosti, se mu tudi ta doba vračuna v prakso. V prvem primeru mora vršilec dolžnosti obvestiti zbornico, da nadaljuje pripravnik pri njem prakso.

(⁵) Odbor lahko zahteva od notarskega pripravnika ob prvem in nadaljnjih vpisih vpisnino, ki jo določi poslovnik zbornice.

§ 138.

Zoper odločbo odbora, ki se z njo zavrača pripravniku prošnja za vpis, kakor tudi zoper odločbo, ki se mu z njo odreka potrdilo o notarski praksi ali s katero se odreja njegov izbris iz imenika, ima pripravnik pravico do pritožbe na apelacijsko sodišče v roku petnajstih dni.

§ 139.

(¹) Notarski pripravnik mora pred odborom zbornice ali pred notarjem, ki ga pooblasti v to odbor zbornice, položiti nastopno svečano obljubo:

»Obljubljam, da bom pri opravljanju poverjenih mi poslov postopal po zakonih in zakonskih navodilih.«

(²) O tem se sestavi zapisnik. Če ni bila svečana zaobljuba napravljena pred odborom zbornice, se odpošlje zapisnik odboru.

§ 140.

(¹) Za polaganje sodniškega ali advokatskega izpita je največ enoletna služba, opravljena pri notarju v lastnosti notarskega pripravnika, enakovredna službi, opravljeni pri advokatu v lastnosti advokatskega pripravnika.

(²) Prošnja notarskega pripravnika za poklanje advokatskega ali sodniškega izpita se vlaga preko notarske zbornice na pristojno apelacijsko sodišče.

§ 141.

(¹) Notar mora zaposliti notarskega pripravnika v vseh strokah notarskega delokroga.

(²) Notarski pripravnik, ki je položil svečano zaoblubo, sme mesto notarja, pri katerem je zaposlen:

1. vršiti neposredne priprave za sestavljanje listin;
2. vršiti priprave za opravljanje zapuščinskih razprav;

3. nadomeščati notarja pri onih poslih, v katerih zastopa stranke po § 3. tega zakona;

4. dvigati proteste;

5. sestavljati smrtovnice in inventarje;

6. izvrševati prostovoljne dražbe premičnih stvari.

(³) Če je notarski pripravnik položil advokatski ali sodniški izpit, mu sme odbor notarske zbornice na predlog notarja izdati pooblastilo, da opravlja mesto notarja, pri katerem je zaposlen, tudi še vse posle, ki so dodeljeni notarju kot sodnemu poverjeniku, s pravico, da podpisuje zapisnike o teh poslih. Notar mora na vsak tak zapisnik postaviti svojo opombo, da je pregledal zapisnik.

(⁴) Zoper sklep odbora zbornice, s katerim se odreka izdajanje pooblastila, ni pravnega sredstva.

(⁵) Notarski pripravnik podpisuje akte in zapisnike, omenjene v odstavku (²) in (³), s pristavkom, da podpisuje za notarja, pri katerem je zaposlen. Vsi ti posli, ki so bili opravljeni po pripravniku, veljajo kot da bi bili opravljeni po notarju, pri katerem je uslužben. Za te posle nosi notar zasebno-pravno in disciplinsko odgovornost.

Notarski namestniki.

§ 142.

(¹) Če je notar na dopustu, bolan ali drugače za daljšo dobo zadržan [§ 144., odst. (²)] opravljati svojo službo, ga mora pri poslih njegovega delokroga nadomeščati notarski namestnik.

(²) Namestnik notarja sme biti samo oseba, ki ustreza pogojem, navedenim v § 6., št. 1., 2., 4. in 6. in je ne izključuje niti eden izmed razlogov, navedenih v § 9.

§ 143.

(¹) Za nadomeščanje je potrebna predhodna odobritev odbora zbornice. Zato je notar dolžan, da v vsakem primeru pisмено prijavi zbornici ime namestnika in po možnosti čas trajanja nadomeščanja.

(²) Notar lahko predhodno prijavi odboru zbornice tudi ime svojega pripravnika, kvalificiranega za nadomeščanje [§ 142., odst. (²)], ki ga bo nadomeščal v primeru dopusta ali bolezni. V tem primeru mora notar prijaviti vsakokrat zbornici, da je nastala, odnosno prenehala potreba nadomeščanja. Tudi za takega namestnika je potrebna predhodna odobritev zbornice.

§ 144.

(¹) Če ni odbor zbornice zadovoljen s predloženim namestnikom, pozove notarja, da naj predlaga drugo osebo za svojega namestnika.

(²) Če notar noče ali ne more predlagati namestnika, ga postavi odbor zbornice. Odbor zbornice sme v posameznih primerih opustiti imenovanje namestnika, če odsotnost, bolezen ali zadržanost notarja po vsej verjetnosti ne bo trajala več nego petnajst dni.

(³) Namestnik vodi notarsko pisarno na račun notarja, dočim se zasebno-pravno razmerje notarja napram namestniku ureja z medsebojnim sporazumom. Če je bil postavljen namestnik od zbornice (odst. (²) tega paragrafa) in se stranke ne morejo sporazumeti, se naznani spor, preden se predloži sodišču, zbornici radi posredovanja (§ 155., št. 1.).

§ 145.

(¹) Namestnik opravlja z notarskim pravnim učinkom vse posle notarja, vodi njegove knjige in registre, listine pa podpisuje kot namestnik in uporablja, če ni on sam notar, uradni pečat notarja, ki ga nadomešča.

(²) Listine, ki jih sestavi namestnik, se hranijo v arhivu notarja, ki ga nadomešča.

Vršilci dolžnosti notarja.

§ 146.

(¹) Kadar notar umrje, je premeščen ali odstranjen iz službe, ali ako izgubi službo ali se ji odpove, mu imenuje odbor zbornice uradoma vršilca njegovih dolžnosti izmed sosednjih notarjev ali notarskih pripravnikov (§ 142., odst. (²)).

(²) Vršilec dolžnosti notarja mora, če še ni notar, preden začne s svojim delom, narediti vse, kar je predpisano v §§ 15. in 21. tega zakona.

§ 147.

(¹) Vršilec dolžnosti opravlja notarske posle na svoj račun. Njemu gredo zlasti nagrade za posle, ki jih je sam opravil, kakor tudi za odpravke, potrdila, prepise in izvlečke, ki jih izdaja na podstavi izvirnikov, sestavljenih od njegovega prednika.

(²) Pogodba, ki bi se z njo vršilec dolžnosti obvezal, da odstopi notarju del nagrade, je nična.

Skupne odredbe za vršilce dolžnosti in namestnike notarjev.

§ 148.

(¹) Postavljenim vršilcem dolžnosti in namestnikom notarja izda odbor zbornice potrdilo in obvesti o tem predsednika pristojnega okrožnega sodišča. V potrdilu se mora označiti doba, s katero začenja njihova služba in, če je to mogoče, doba, s katero preneha.

(²) Če vršilec dolžnosti ali namestnik ni položil prisege, jo položi pred predsednikom okrožnega sodišča (§ 23.). V tem primeru določi predsednik okrožnega sodišča dan začetka službe in pošlje apelacijskemu sodišču, zbornici in vsem podrejenim sreskim sodiščem snimke podpisa in odtiske pečata, če je bil ob tej priliki odobren nov pečat (§ 146., odst. (²)).

(³) Kavcija notarja jamči tudi za njegovo poslovanje kot vršilca dolžnosti notarja. Zato mu ni potrebno položiti nove kavcije.

(⁴) Notarski kandidat, ki je bil imenovan za vršilca dolžnosti notarja, mora položiti enako kavicjo, kot jo polagajo notarji (§ 146., odst. (²)).

§ 149.

(¹) Vršilec dolžnosti in namestnik notarja imata vse pravice in vse dolžnosti notarja. Odredbe tega zakona o nadzorstvu, zasebno-pravni in disciplinski odgovornosti veljajo tudi za nju.

(²) Ob sestavljanju notarskih listin in izdajanju odpravkov, prepisov in izvlečkov morata podpisati svoj priimek in ime ter označiti svojo funkcijo vršilca dolžnosti ali namestnika, kakor tudi odlok, s katerim sta bila imenovana. Namestnik mora poleg tega omeniti tudi ime notarja, ki ga nadomestuje.

(³) Dokler traja nadomestovanje, ne sme nadomeščani notar opravljati notarskih poslov.

OSMO POGLAVJE.

Notarske zbornice in njih organi.

Notarska zbornica.

§ 150.

(¹) Notarsko zbornico tvori celokupno število notarjev in vršilcev dolžnosti, vpisanih v seznam zbornice.

(²) Na sedežu vsakega apelacijskega sodišča se ustanovi za njegovo območje po ena notarska zbornica.

(³) Če ni v območju enega apelacijskega sodišča več nego dvajset notarjev, sme minister pravde to območje priključiti z uredbo sosednji notarski zbornici.

Dolžnosti notarske zbornice. Njeni organi.

§ 151.

(¹) Notarska zbornica mora čuvati ugled, čast in pravice notarskega stanu in paziti, da vršijo notarji svojo dolžnost.

(²) Svoje posle opravlja zbornica neposredno na občnem zboru, posredno pa po svojem odboru.

(³) Občni zbor zbornice je redno sklicani in konstituirani shod članov zbornice.

(⁴) Redni občni zbor se vrši enkrat na leto, in sicer meseca oktobra.

(⁵) Po potrebi se sme sklicati tudi izredni občni zbor, sklicati pa se mora, če to zahteva ena četrtina članov zbornice. V tem primeru se mora vršiti občni zbor najpozneje v dveh mesecih po prejemu pismene zahteve.

(⁶) Vsak notar se mora udeležiti občnega zbora ali opravičiti svojo odsotnost. Za veljavnost sklepov občnega zbora je potrebna navzočnost ene tretjine vseh članov zbornice.

(⁷) Občni zbor odločuje z večino glasov navzočih članov. Ob enakosti glasov je sprejet sklep, za katerega je glasoval predsednik zbornice.

(⁸) Odbor zbornice sestavlja število članov, ki jih določi občni zbor zbornice, toda to število ne sme znašati manj nego pet in ne več nego sedem, odštevši predsednika.

(⁹) Predsednik zborničnega odbora je istočasno tudi predsednik občnega zbora. Ostale funkcionarje odbora, razen predsednika in njegovega namestnika, voli odbor sam iz svoje srede.

(¹⁰) Če sta predsednik odbora in njegov namestnik odsotna ali zadržana, nadomestuje predsednika po letih notarske službe najstarejši odbornik.

Volitve predsednika, njegovega namestnika in ostalih članov odbora zbornice.

§ 152.

(¹) Najprej se voli predsednik, nato podpredsednik, potem pa skupno ostali člani odbora zbornice. Volitve se vršijo z glasovnicami.

(²) Za izvoljenega je smatrati onega, ki je dobil več kot polovico oddanih glasov; za oddan glas je računati tudi oddano prazno glasovnico.

(³) Če se ne doseže pri prvem glasovanju večina, se vršijo ožje volitve.

(⁴) V ožje volitve pride vedno izmed onih, ki so pri prvem glasovanju dobili največje število glasov, dvakrat toliko oseb, kolikor jih je potrebno izvoliti. Če je bilo oddano za več oseb enako število glasov, se odloči z žrebom, kdo izmed njih pride v ožje volitve. Vsak glas, oddan pri teh volitvah za osebo, ki ni prišla v ožje volitve, je ničen. Nične so tudi prazne glasovnice. Če je pri ožjih volitvah število glasov enako, odloča žreb.

(⁵) Člani zbornice, ki prebivajo zunaj sedeža zbornice, niso obvezani, osebno se udeležiti volitev, temveč smejo poslati do dneva občnega zbora zbornici po pošti svoje glasovnice v ovoju, zapečatenem s svojim pečatom. Na ovoju morajo napisati lastnoročno svoje ime in označiti, da je v njem glasovnica. Ožjih volitev se smejo udeležiti samo navzoči člani zbornice.

§ 153.

(¹) Notar ne sme odkloniti brez važnih razlogov izvolitve, če sploh še ni bil odbornik ali ne v poslednjih treh letih. Vendar sme odbor zbornice iz važnih razlogov sprejeti ostavko izvoljenega člana odbora na njegovo funkcijo tudi pred potekom dobe, za katero je bil izvoljen, izvzemši predsednika odbora.

(²) Zoper ta sklep odbora ni pravnega sredstva.

§ 154.

(¹) Predsednik, podpredsednik in člani odbora se volijo na tri leta, toda po preteku te dobe, ali če se odrečejo svoji funkciji, nadaljujejo svoje delo do novih volitev. Po poteku svoje funkcije smejo biti zopet izvoljeni.

(²) Če se predsednik ali več kot tretjina ostalih članov odbora odreče svojim funkcijam, mora občni zbor izvršiti nadomestne volitve.

(³) Predsednik in podpredsednik sta člana odbora.

Delokrog predsednika odbora notarske zbornice.

§ 155.

(¹) Predsednik zastopa zbornico in vodi predsedstvo na občnem zboru in v odboru. Ako je zadržan, ga nado-

mestuje podpredsednik, odnosno po službi najstarejši član.

(²) Razen tega spada v njegov delokrog:

1. da poskuša poravnati nesoglasja, ki nastanejo v poslovnih odnošajih med člani zbornice kakor tudi med notarji, njih namestniki in notarskimi pripravniki.

Vsi ti morajo, preden predložijo spor sodišču, zahtevati posredovanje zbornice. V ta namen sme predsednik pozvati in zaslišati stranke in one člane zbornice, ki bi utegnili posredovati z uspehom.

2. da opominja v primeru potrebe člane zbornice in notarske pripravnike radi njih obnašanja;

3. da pazi, da zbornica ne prekorači v zakonu ji predpisanega delokroga.

(³) Predsednik sme nujne in neodložljive zadeve, ki spadajo v delokrog odbora, rešiti v imenu odbora, vendar mora o njih naknadno poročati odboru.

Delokrog občnega zbora notarske zbornice.

§ 156.

V pristojnost občnega zbora notarske zbornice spadajo nastopni posli:

1. da odobrava poslovniške, predložene od odbora, kakor tudi njih izpopolnitve in izpremembe.

Ti poslovniški kakor njih izpopolnitve in izpremembe se morajo predložiti v odobritev ministru pravde.

2. da določa število odbornikov;

3. da voli po poslovniku predsednika, podpredsednika in ostale člane odbora zbornice, notarske sodnike in njih namestnike;

4. da izreka odločbe v primerih §§ 153. in 179. kakor tudi o ostavki predsednika;

5. da pretresa in odobrava proračun dohodkov in izdatkov zbornice, ki ga je sestavil odbor, določa letne prispevke članov ter pretresa in odobrava račune odbora;

6. da odloča o višini vpisnine;

7. da predpisuje pravila o uporabi denarnih kazni, predpisanih v tem zakonu (§ 213.).

8. da določa, če in koliko zborničnih dohodkov se sme uporabiti za dobrodelne namene notarskega stana, in da odloča o ustanovah, ki naj služijo tem namenom.

Delokrog in delo notarske zbornice.

§ 157.

Končno spada v delokrog odbora notarske zbornice:

1. da izdeluje poslovniške za delo občnega zbora zbornice, za lastno delo in za delo posebnih odborov zbornice;

2. da vodi imenik notarjev, njih vršilcev dolžnosti in namestnikov;

3. da vodi imenik notarskih kandidatov, potrjuje njih notarsko prakso in izdaja izpričevala;

4. da izvršuje sklepe občnega zbora;

5. da sestavlja proračun dohodkov in izdatkov zbornice, opravlja gospodarske posle zbornice in izterjuje letne prispevke, vpisnine in predpisane pristojbine, in sicer tudi z izvršbo.

Sklepi odbora o prispevkih in pristojbinah, ki se morajo plačati zbornici, se smatrajo za listine, ki so izvršljive v zmislu zakona o izvršbi.

6. da podaja na zahtevo oblasti ali prizadetih strank mnenje o višini nagrade notarjev in da dela na to, da se spori o takih zahtevkih poravnajo mirno;

7. da potrjuje namestnike, ki so jih prijavili notarji, ali da jih v primerih, predvidenih v § 144., imenuje, da imenuje nadalje vršilca dolžnosti notarja, kadar nastopijo primeri, predvideni v zakonu;

8. da sklicuje občni zbor notarske zbornice;

9. da vlaga v imenu zbornice tožbe v primerih, ki so predvideni v zakonu;

10. da nadzoruje notarje, vršilce dolžnosti notarjev, namestnike in notarske pripravnike in da izreka nad njimi kazni do dva tisoč dinarjev radi nerednosti (§ 172.);

11. da imenuje delegate v zvezo zbornic;

12. da pazi, da kdo ne vrši protipravno notarskih poslov, in da take osebe obtožuje;

13. da odobrava dopuste (§ 167.);

14. da razpisuje natečaj ter da predlaga in oddaja svoje mnenje ob imenovanju notarjev;

15. da podaja vloge, mnenja in predloge glede zakonodaje, ki se nanaša na notariat, glede ustanavljanja novih ali ukinjenja obstoječih mest, glede izpremembe tarife — vse to zlasti v primerih, ko mu je bilo naročeno s sklepom občnega zbora — in da obvešča ministrstvo pravde o stanju pravosodstva, kolikor se nanaša na notariat;

16. da opravlja vse ostale posle, ki mu jih nalaga ta ali kakšen drug zakon.

§ 158.

(¹) Predsednik ali če je on zadržan, njegov namestnik sklicuje odborove seje po potrebi. Za veljavnost sklepov pri izvajanju nadzorstva (§ 166.), dalje za predloge in mnenja po § 157., št. 15. je potrebna navzočnost dveh tretjin, za veljavnost ostalih sklepov pa polovice odbornikov. Odbor sprejema sklepe z večino glasov. Predsednik glasuje zadnji in njegov glas odloča v primeru enake razdelitve glasov.

(²) Če član odbora zelo zanemarija svoje odborniške dolžnosti, ga sme odbor kaznovati z globo do dva tisoč dinarjev.

§ 159.

Predsednik, podpredsednik in člani odbora opravljajo svojo službo brezplačno, toda izdatki, ki jih imajo v korist ali po sklepu zbornice, se jim morajo pokriti iz zbornične blagajne. Natančnejše predpise o višini in povračilu potnih stroškov določi zbornica v pravilniku.

§ 160.

Proti sklepom odbora je dopustna pritožba na apelacijsko sodišče. Rok za pritožbo znaša petnajst dni in se ne more podaljšati. Dan vročitve sklepa se ne računa v rok. Če pade poslednji dan roka na nedeljo ali praznik, izteče rok naslednji delavnik. Dan, ko je bila pritožba izročena na pošto, se smatra za dan izročitve odboru. Ta dan se ugotovi po receptisu ali poštnem žigu na ovoju. Pritožba se mora izročiti odboru zbornice.

§ 161.

Odbor notarske zbornice mora v začetku vsakega leta poslati ministru pravde poročilo o delu zbornice, navesti v njem izrečno svoje vtise v delokrogu notariata, pravosodstva in uprave ter staviti ustrezajoče predloge, kolikor je vse to v zvezi z institucijo notariata.

Zveza notarskih zbornic.

§ 162.

(¹) Za vzajemno zaščito pravic in interesov notarskega stanu smeta najmanj dve tretjini notarskih zbornic ustanoviti zvezo zbornic kraljevine Jugoslavije.

(²) Zbornice, ki štejejo petdeset ali več članov, volijo v zvezo po dva delegata, ostale zbornice pa po enega. Zveza zbornic si izdeluje sama svoj poslovnik, ki ga odobrava minister pravde.

Zaupniki notarskih pripravnikov v zbornici.

§ 163.

(¹) Če je v področju zbornice vpisanih deset ali več notarskih pripravnikov, volijo tudi oni v odbor notarske zbornice dva zaupnika, da zastopata interese notarskih pripravnikov.

(²) Dokler ni v področju zbornice deset pripravnikov, nimajo tako dolgo nikakega zastopstva v odboru zbornice.

§ 164.

Volitve zaupnikov se vršijo vsako leto meseca oktobra za nastopno koledarsko leto. Glasuje se z uradnimi glasovnicami, ki jih razpošljejo pripravnikom tekom meseca septembra odbori notarskih zbornic. Pripravniki odpošljejo izpolnjene in podpisane glasove notarski zbornici v zavitku z označbo, da je v njem glasovnica. Predsednik notarske zbornice odpre zavitke v navzočnosti enega notarja in enega notarskega pripravnika ter objavi izid volitev. Za izvoljenega se smatra oni, ki je dobil največje število glasov.

§ 165.

Zaupniki notarskih pripravnikov sodelujejo na občinah zborih in odborovih sejah, toda nimajo glasovalne pravice. Stavljati smejo predloge in podajati mnenja:

1. v zadevah, označenih v § 156., št. 1. in 8.;
2. v zadevah, označenih v § 157., št. 3., 10. in 15., kolikor se nanašajo na notarske pripravnike;
3. v sporih med notarji in notarskimi pripravniki in v medsebojnih sporih med notarskimi pripravniki.

DEVETO POGlavJE.

Nadzorstvo nad notarji, dopust notarja in postopanje v primeru nesposobnosti notarja.

Nadzorstvo.

§ 166.

(¹) Nadzorstvo nad uradnim poslovanjem in obnašanjem notarjev, vršilcev dolžnosti notarja, namestnikov

notarja in notarskih pripravnikov vrši v prvi vrsti odbor zbornice. Ob izvajanju tega nadzorstva jim sme odbor zbornice dajati navodila in delati opazke glede njihovega poslovanja. Oblastva in službeni organi so primorani, stranke pa upravičene, da naznanijo odboru zbornice ali predsedniku apelacijskega sodišča dejanja ali opustitve notarjev, za katere so disciplinsko odgovorni.

(²) Odbor zbornice mora vsaj enkrat vsaka tri leta po enem izmed svojih članov ali kakšnem drugem delegiranem članu zbornice pregledati pisarne notarjev v svojem področju, da se prepriča o pravilnosti poslovanja. Ta pregled mora zlasti obsegati pregledovanje spisov, registra in drugih knjig, ki se nanašajo na celokupno poslovanje notarja. V primeru manjših nepravilnosti, ki jih ugotovi ob pregledu ali za nje drugače izve, napravi odbor zbornice notarju potrebne opazke, v primeru večjih nerednosti ali prestopkov pa ukrene po zaslišanju notarja samega vse potrebno, da se krivec kaznuje.

(³) Predsednik apelacijskega sodišča ali njegov namestnik pazi na to, da odbor zbornice točno izvaja preglede in sporoči ministru pravde, če ugotovi nemarnost.

(⁴) Vrhovno nadzorstvo vrši minister pravde. On sme uradoma ali zbog vloženih pritožb odrediti pregled poslovanja zbornic in poslovanja posameznih notarjev ter ukreniti vse potrebno, da se odstranijo nerednosti in kaznujejo zlorabe. On sme razpustiti odbor notarske zbornice, če zbornica ali odbor tudi po opominu ne izpolnjuje svojih zakonitih dolžnosti. Istočasno z razpustom določi volitve novega odbora v roku treh mesecev in imenuje svojega zaupnika iz vrste notarjev, ki opravlja posle, dokler jih ne prevzame novi odbor. Ta zaupnik vrši posle zborničnega odbora na sedežu zbornice.

Dopusti notarjev.

§ 167.

(¹) Notar, ki bi se zbog službenega ali stanovskega posla rad oddaljil iz kraja svojega sedeža za več ko osem dni, si mora izposlovati dovoljenje zbornice.

(²) Če se hoče notar oddaljiti iz kakšnega drugega vzroka in bi njegova odsotnost trajala več ko tri dni, si mora izposlovati dopust, ki mu ga smejo dovoliti tekom enega leta do dveh mesecev odbor zbornice, do treh mesecev predsednik apelacijskega sodišča, za več ko tri mesece pa minister pravde.

(³) Če se dovoli dopust za več ko osem dni, se more istočasno imenovati namestnika, če zahteva to korist pravilnega vršenja notarske službe. Namestnik se mora postaviti, če se dovoli dopust za več ko petnajst dni (§ 144., odst. (²)).

(⁴) Notarja, ki se pregreši zoper predpise tega paragrafa, pozove predsednik notarske zbornice, da naj se vrne v svoj sedež, in če notar temu pozivu takoj ne ugoti, vloži ovadbo pri disciplinskem sodišču.

(⁵) Če bivališče notarja ni znano, ga pozove na njegove stroške z razglasom v službenem listu.

(⁶) Notar mora, če ni v njegovem sedežu drugega notarja, kratkim potom pravočasno obvestiti predsednika sreskega sodišča o vsakem dopustu in o vsakem službenem zadržku, ki traja najmanj en uradni dan. To obvestilo ni podvrženo taksi.

(⁷) O vsakem dopustu, ki je bil dovoljen notarju, in o vsakem zadržku radi bolezni je treba takoj obvestiti

notarsko zbornico ter sresko, okrožno in apelacijsko sodišče.

Nesposobnost notarja.

§ 168.

(1) Kadar postane notar radi telesne ali duševne hibe (§ 27., št. 10) trajno nesposoben za vršenje notarske službe, ga pozove odbor zbornice, če pa on to zavlačuje, predsednik okrožnega sodišča, da naj se odreče notariatu. V pozivu se sporoči notarju tudi zadevni razlog. Če notar v določenem roku tega ne naredi, se odposljejo poizvedovalni spisi predsedniku apelacijskega sodišča.

(2) Predsednik apelacijskega sodišča sme odrediti izpopolnitev poizvedb in določiti ustno razpravo o tem, da li je podan primer iz § 27., št. 10., pred svetom, sestavljenim v zmislu § 177., odst. (1), samo takrat, če je mogoč osebni prihod notarja.

(3) Proti končni odločbi sveta se sme notar, a tudi višji državni tožilec, pritožiti na disciplinski svet kasijskega sodišča, ki je omenjen v § 177., odst. (1).

DESETO POGlavJE.

Disciplinska odgovornost notarjev.

Krivda in kazen.

§ 169.

Ce notar (notarski pripravnik) žali s svojim obnašanjem v poklicu ali v zasebnem življenju čast in ugled svojega stanu ali omaja zaupanje, ki ga mora uživati notarski poklic, nadalje ako krši službeno dolžnost, zlasti ako vrši svoje službene posle proti predpisom, ali ako jih po lastni krivdi zavlačuje, se kaznuje ali radi nerednosti ali disciplinski, kakor pač tvori kršitev službe bodisi nerednost ali z ozirom na škodo, ki je nastala, odnosno grozila, na nevarnost za pravno poslovanje, na način, obseg in ponavljanje kršitve in na druge obtežujoče okoliščine, disciplinski prestopki.

§ 170.

Zlasti je smatrati za disciplinski prestopki:

1. če krši dolžnosti, ki so mu naložene v tem zakonu, tako da omaja s tem zaupanje v svojo nepristranost in v listine, ki jih sestavlja, zlasti če postopa v stvari, od katerih je po zakonu izključen, ali če krši dolžnost čuvanja tajnosti;

2. če se ne ravna po zakonskih določbah, od katerih je odvisna veljavnost notarske listine, ali če potrdi, da se je dogodila kakšna činjenica, pa se ni dogodila v njegovi prisotnosti;

3. če brez zakonitega razloga (§§ 227., odst. (2) in (3), in 233.) računa ali zahteva večje nagrade, ali če kot sodni poverjenik sili stranke, da ga postavijo za svojega zastopnika;

4. če lovi stranke z obljubami, da zniža nagrade, ali po posredovalcu ali na drug nedostojen način;

5. če zastopa stranko ali sestavlja listine, kjer mu to zakon prepoveduje;

6. če se hudo pregreši zoper spoštovanje, ki ga mora imeti napram sodiščem in nadzorstvenim oblastvom ali nadzorstvenim organom;

7. če se ne pokori pravomočnim poveljem sodišč, nadzorstvenih oblastev in organov;

8. če neredno vodi knjige ali nemarno upravlja svojo pisarno;

9. če podpira zakonite pisarje v njihovem delu s podpisovanjem njihovih vlog, dajanjem nasvetov ali mnenj ali prikrivanjem njihovega dela;

10. če nima stanovanja po predpisih tega zakona (§ 30.), ali če ima podružnico svoje pisarne, ali če opravlja svoje uradne posle zunaj območja okrožnega sodišča svojega sedeža;

11. če sestavlja notarske listine še v kakšnem drugem jeziku razen uradnega;

12. če kupi na javni dražbi ali v teku drugega postopanja, ki ga vodi v lastnosti notarja, sodnega poverjenika ali zastopnika strank, na svoj račun ali na račun svojih sorodnikov stvar, ki se prodaja, ali če kupi terjatve, dedne zahtevke ali druge pravice;

13. če vrši proti plačilu državno ali drugo stalno, javno ali zasebno službo, če se ukvarja s trgovino in posredovanjem ali poklicem, ki po § 9., odst. (1), št. 5., in odst. (2), ni dopuščen, če sklepa pod svojim imenom posle za druge ali zase pod tujim imenom ali je soudeležen pri poslih, v katerih nastopa v lastnosti notarja ali sodnega poverjenika, če naloži denar, ki mu je zuppan v hranjenje, na svoje ime, kolikor mu ni to dovoljeno po predpisu § 124., odst. (1), in naposled, če pod katerimkoli naslovom ali v kakršnikoli obliki sprejme obvezo poročstva ali odgovornosti v poslih, ki se sklepajo ob njegovem sodelovanju v lastnosti notarja.

§ 171.

Odredbe tega zakona o disciplinski odgovornosti in o disciplinskem postopku proti notarjem naj se zmiselno uporabljajo tudi za vršilce dolžnosti notarjev, namestnike in pripravnike.

§ 172.

(1) Kazni radi nerednosti so:

1. pismeni opomin;
2. denarna kazen do dva tisoč dinarjev

§ 173.

(1) Kazni za disciplinske prestopke notarjev so:

1. pismeni ukor;
2. denarna kazen do deset tisoč dinarjev;
3. suspendiranje od izvrševanja poklica za izvestno dobo, ki ne sme prekoračiti enega leta;
4. izguba poklica.

(2) Ob izrekanju denarne kazni proti notarju se sme obenem izreči, da se odtegne denarna kazen, če ne bo v določenem roku plačana, od kaveije.

(3) Kazen suspendiranja od izvrševanja poklica ima tudi to posledico, da je notar izključen za isto dobo tudi od vršenja poslov, omenjenih v § 3.

(4) Zlasti se mora izreči kazen izgube poklica:

1. če je notar navzlic obstoju zakonitega zadržka z zvijačo dosegel svoje imenovanje;

2. če opravlja navzlic temu, da ga je pristojni disciplinski svet suspendiral od izvrševanja službe, za suspendiranja za svoj račun notarske posle, ali na kakršenkoli drugi način izigrava suspendiranje.

§ 174.

(¹) Za disciplinske pregreške pripravnikov so nastopne kazni:

1. pismeni ukor;
2. denarna kazen do dva tisoč dinarjev in do pet tisoč dinarjev, če je pripravek namestnik ali vršilec dolžnosti notarja;
3. podaljšanje dobe prakse ali odvzete pravice nadomestovanja ali pravice, biti vršilec dolžnosti notarja, toda tako eno kot drugo za največ eno leto;
4. izguba poklica.

(²) Ob izrekanju denarne kazni proti pripravniku se sme obenem izreči, da bo izbrisan za tako dolgo iz imenika pripravnikov, dokler ne bo plačana denarna kazen.

§ 175.

Notarji in notarski pripravniki, ki jim je bil po § 173., št. 4., odnosno § 174., št. 4., odvzet poklic, se izbrisajo iz imenika in ne morejo biti vnovič imenovani za notarje, odnosno vnovič vpisani za pripravnike, dokler ne pretečejo tri leta od dneva izbrisa.

§ 176.

Disciplinski pregreški, ki naj se kaznujejo kot nerednosti, zastarajo čez eno leto, disciplinski pregreški pa, ki naj se kaznujejo kot prestopki, izvemši one, omenjene v § 174., odst. (⁴), zastarajo čez tri leta. Doba zastaranja pričenja teči z dnem, ko je bil pregrešek zagrešen. Zastaranje se prekinja z vložitvijo disciplinske ovadbe pri disciplinskem sodišču ali pristojnem oblastu, kakor tudi z vsemi onimi činjenicami, s katerimi se prekinja zastaranje po kazenskem zakoniku.

Disciplinska oblast.

§ 177.

(¹) Za presojanje disciplinskih pregreškov notarjev na prvi stopnji je pristojen notarski disciplinski svet pri apelacijskem sodišču, v čigar območju vrši notar za časa uvedbe postopanja notarsko službo, na drugi stopnji pa notarski disciplinski svet pri kasacijskem sodišču.

(²) Za presojanje nerednosti je pristojen, izvemši primer § 198., odbor one notarske zbornice, v katere področju vrši notar za uvedbe postopanja notarsko službo.

§ 178.

(¹) Notarske disciplinske svete pri apelacijskih sodiščih sestavljajo predsednik apelacijskega sodišča ali njegov namestnik, dva sodnika apelacijskega sodišča in dva notarja, disciplinski svet pri kasacijskem sodišču pa predsednik kasacijskega sodišča ali njegov namestnik, dva sodnika kasacijskega sodišča in dva notarja. Kadar

so člani sveta zadržani, jih nadomestujejo njihovi namestniki.

(²) Sodniki, ki so člani teh svetov, in njih namestniki se volijo ob začetku vsakega leta za dotično leto na plenarnih sejah apelacijskih sodišč, notarski člani teh svetov in njih namestniki pa se volijo na občnih zbiorih notarskih zbornic za tri leta.

(³) V disciplinske svete pri apelacijskih sodiščih se izvolijo po dva sodnika in dva njihova namestnika. Vsaka notarska zbornica voli po dva člana in dva njihova namestnika v vsakega izmed teh dveh svetov. Nihče ne sme biti izvoljen za isto dobo v disciplinski svet apelacijskega in kasacijskega sodišča.

(⁴) Dotična sodišča in zbornice morajo obvestiti o izidu volitev članov disciplinskih svetov ministra pravde.

(⁵) Izmed izvoljenih članov sestavlja predsednik sodišča svete za vsak posamezni primer.

§ 179.

Predpisi § 153. se zmiselno uporabljajo tudi za notarske člane disciplinskega sodišča.

§ 180.

Člani disciplinskega sodišča opravljajo svojo dolžnost brezplačno. V poslovníku zbornice se določi, v koliko povrne zbornica notarskim članom njihove stroške, zlasti pa potne stroške, združene z opravljanjem te njihove dolžnosti.

§ 181.

(¹) Sodniki-notarji položijo, preden sodijo prvič v tej lastnosti, pred predsednikom sveta prisego, da bodo vestno in nepristransko izpolnjevali svojo sodniško dolžnost.

(²) Notarji kot sodniki spadajo radi kršitev disciplinsko-sodniških dolžnosti pod disciplinsko oblast kasacijskega sodišča, toda pri tem se morajo uporabljati odredbe tega zakona o disciplinskih kaznih.

§ 182.

(¹) Člani disciplinskega sodišča, zoper katere je v teku preiskava radi kateregakoli zločina ali radi prestopka iz koristoljubja ali proti javni morali, ali zoper katere je v teku preiskava ali razprava radi disciplinskega pregreška, sploh ne morejo opravljati svoje dolžnosti v disciplinskem sodišču, dokler ni končano postopanje radi vseh teh kaznivih dejanj.

(²) Če jih obsodi sodišče radi zločina ali prestopka ali disciplinsko sodišče radi disciplinskega prestopka pravomočno na kazen, preneha ta njih častna dolžnost, čim postane obsodba pravnoveljavna. Za ponovno pridobitev te častne dolžnosti veljajo predpisi kazenskega zakonika.

§ 183.

V disciplinskem postopanju ne sme sodelovati kot član disciplinskega sveta:

1. kdor je z disciplinskim prestopkom oškodovan ali je tožitelj;

2. kdor je oškodovančev zakonski drug ali njegov izvoljeni ali zakoniti zastopnik;

3. kdor je z obtožencem ali oškodovancem sorodnik po krvi v prvi vrsti, v svaštvu ali posvojitvi do kateregakoli kolena, v stranski vrsti po krvi do četrtega, v svaštvu pa do drugega kolena;

4. kdor je sodeloval pri poizvedovanjih ali v preiskavi, ne sme sodelovati pri razsojanju;

5. kdor je sodeloval pri razsojanju na prvi stopnji, ne more sodelovati pri razsojanju na drugi stopnji.

§ 184.

Obdolženec ima pravico, da odkloni po enega sodnika, ne da bi navedel za to razloge.

§ 185.

Notarski disciplinski sveti predlagajo koncem vsakega leta ministru pravde poročilo o svojem poslovanju. V tem poročilu naj navedejo, katere disciplinske zadeve so končane ter kako in v kakšnem stanju postopanja so nedokončane zadeve.

Disciplinsko postopanje.

§ 186.

Disciplinski svet uvede postopanje na ovadbo odbora notarske zbornice, višjega državnega tožilca ali drugega javnega oblastva ali oškodovane stranke.

§ 187.

(¹) Vsa oblastva morajo takoj prijaviti odboru notarske zbornice ali predsedniku apelacijskega sodišča službene kršitve notarja, za katere zvedó ob izvrševanju svoje službe (§ 166., odst. (¹)).

(²) Odbor zbornice in višji državni tožilec morata uradoma ali po naročilu občnega zbora zbornice, odnosno ministra pravde, zahtevati pred disciplinskim sodiščem uvedbo preiskave in kaznovanja takih dejanj, ki so kazniva kot disciplinski prestopki. Njih dolžnost je, da vsa taka kazniva dejanja, ki se jim prijavijo, ali sami za nje zvedó, takoj naznanijo predsedniku apelacijskega sodišča kot predsedniku disciplinskega sodišča.

(³) Višji državni ali vrhovni državni tožilec mora pri poizvedovanju, preiskavi in razpravi predlagati vse potrebno, zastopati obtožbo in vršiti vse ostale obtožilne posle, predpisane v tem zakonu. On sme vpogledati vse uradne spise, da lahko stavi svoje predloge, preden izreče disciplinski svet svojo odločbo. On mora prisostvovati vsaki seji disciplinskega sodišča.

(⁴) Višjemu in vrhovnemu državnemu tožilcu je v vsaki dobi dovoljeno, da se s pregledom spisov informirata o stanju uvedenih preiskav in zahtevata, naj se jima določijo spisi, ne smeta pa s tem zadrževati disciplinskega postopanja.

§ 188.

(¹) Če pride disciplinsko sodišče do zaključka, da je dejanje, ki ga je notar obdolžen, kaznivo po kazenskem zakoniku, obvesti o tem državnega tožilca.

(²) Do zaključka kazenskega postopanja disciplinsko postopanje počiva.

§ 189.

Kazenska sodišča morajo sporočiti disciplinskemu sodišču, kadar se proti notarju ali notarskemu pripravniku uvede preiskava, dvigne obtožba ali se stavi v pripor. Po končanem kazenskem postopanju odstopi kazensko sodišče akte disciplinskemu sodišču ali pa dovoli, če so mu še potrebni, delegatu disciplinskega sodišča pregled in prepis aktov.

§ 190.

(¹) Disciplinsko sodišče odloča s sklepom, ali naj se postopanje ustavi, ali naj se ovadba odstopi odboru zbornice, ker gre samo za nerednost, ali pa naj se uvede preiskava. Pred tako odločbo sme izvesti vsa potrebna poizvedovanja.

(²) V sklepu, s katerim se uvaža preiskava, mora natančno označiti točke obdolžitve, v sklepu, s katerim se postopanje ustavlja, pa razloge ustavitve.

(³) Zoper sklep, da se postopanje ustavi ali da se ovadba odstopi odboru zbornice, ker gre samo za nerednost, se sme pritožiti tožilec v roku petnajstih dni na disciplinski svet kasacijskega sodišča.

§ 191.

Disciplinsko sodišče izda na predlog državnega tožilca sklep, da se brez uvedbe preiskave določi razprava, če pride do zaključka, da je stvar izčrpno objašnjena in zrela za sodbo. Razprave pa ni moči določiti, preden se ne da obdolžencu priložnost, da se opraviči.

§ 192.

(¹) Če disciplinsko sodišče odloči, da naj se uvede disciplinska preiskava ali da naj se izvedejo poizvedbe, določi predsednik disciplinskega sodišča preiskovalnega poverjenika.

(²) Preiskovalni poverjenik sme zaslišati priče, izvedence in obdolženca, ali zahtevati od njega pismeno pojasnilo, in vpogledati ali zahtevati spise in potrebne podatke od sodišč in upravnih oblastev. Po potrebi sme zaprositi vsa sodišča, da izvedejo poizvedbe.

§ 193.

(¹) Preiskovalni poverjenik sme za trajanja poizvedb ali preiskave, kolikor smatra, da ni to v nasprotju z namenom postopanja, dovoliti obdolžencu neomejeno ali delno pregledovanje spisov. Če bi preiskovalni poverjenik ne dovolil obdolžencu pregledati spisov, sme obdolženec zahtevati, da o tem odloči predsednik disciplinskega sodišča.

(²) Po vročitvi vabila na razpravo smeta obdolženec in njegov zagovornik pregledati vse spise razen posvetovalnih zapisnikov.

(³) Prepovedano je, objavljati vsebino spisov v tisku. Objavljanje v tisku se kaznuje po predpisih § 151. kazenskega zakonika.

§ 194.

(¹) Spisi o dovršenih poizvedbah, odnosno o dovršeni disciplinski preiskavi, se odpošljejo višjemu državnemu tožilcu, on pa jih predloži tekom 15 dni od dneva vročitve disciplinskemu sodišču.

(²) O izvršenih poizvedbah, odnosno o izvedeni disciplinski preiskavi se mora obvestiti obdolženec, ki sme staviti disciplinskemu sodišču svoje predloge, disciplinsko sodišče pa sme tudi uradoma odrediti, da naj se poizvedbe, odnosno preiskava, izpopolnijo.

§ 195.

(¹) Kadar višji državni tožilec vloži predlog, da naj se razpiše razprava (§§ 187., odst. (^a) in 191.), izda disciplinsko sodišče zadeven sklep. Če sklene, da je stvar zrela za razpravo, označi v tem sklepu točke obdolžitev z razlogi in ga odpošlje obdolžencu in višjemu državnemu tožilcu. Zoper ta sklep ni pravnega sredstva.

(²) Tožilec in obdolženec smeta v roku osmih dni od dneva vročitve sklepa staviti nadaljnje predloge in navesti nove dokaze. Umemnost teh predlogov in dokazov oceni predsednik disciplinskega sodišča v svoji diskrecijski oblasti in odredi, kar je potrebno. Po preteku tega roka odredi predsednik dan in uro za ustno razpravo. Razpravo mora tako določiti, da preteče od dne vročitve vabila obdolžencu do dneva razprave najmanj osem dni. Istočasno poskrbi, da se obvesti o razpravi višji državni pravdnik, da se povabijo priče in da se pripravi vse, kar je potrebno za ustno razpravo.

§ 196.

(¹) Disciplinsko sodišče more v teku postopanja izdati sklep o začasni odstranitvi (suspenziji) notarja ali vršilca dolžnosti iz službe, namestniku ali pripravniku pa odvzeti pravico nadomestovanja ali prakse, kolikor je to priporočljivo radi zaščite časti in ugleda stanu in varovanja interesov strank.

(²) Začasna odstranitev se mora odrediti v primerih:

1. kadar je proti notarju, vršilcu dolžnosti notarja, namestniku ali pripravniku uvedena preiskava radi kakršnegakoli zločina ali drugega kaznivega dejanja, zagrešenega iz koristoljubja;

2. če je bil obdolženec obsojen od disciplinskega sodišča na izgubo službe, a ta razsodba še ni pravomočna.

(³) Začasna odstranitev se prekliče, čim preneha razlog, radi katerega je bila izrečena.

(⁴) O teh odločbah je treba takoj obvestiti odbor zbornice, obdolženca, višjega državnega tožilca in pristojno apelacijsko sodišče.

(⁵) V posebno nujnih primerih, če se po naravi in obsegu kaznivega dejanja ugotovi, da bi bilo škodljivo za javno službo, obdržati notarja (vršilca dolžnosti notarja, namestnika ali pripravnika) v službi, dokler ne odloči disciplinsko sodišče, sme odrediti in takoj izvesti začasno odstranitev notarja odbor zbornice ali predsednik apelacijskega sodišča, ki pa mora tekom 24. ur sporočiti odločbo z utemeljitvijo tako suspendiranemu notarju, kakor tudi disciplinskemu sodišču, ki po hitrem zaslišanju suspendiranega notarja brez odloga odloči, ali naj se začasna odstranitev ukine ali pa ostane v veljavi. Zoper to odločbo imata tako obdolženec kakor tudi višji

državni tožilec pravico do pritožbe na disciplinski svet pri kasacijskem sodišču.

§ 197.

(¹) Obdolženec, pa naj je prišel na razpravo ali ne, ima pravico, ineti pri razpravi svojega zagovornika.

(²) Svet sme po svoji uvidevnosti odrediti, da naj pride obdolženec osebno na razpravo.

§ 198.

Sodišče v razsodbi obdolženca bodisi oprosti, ali pa ga proglasi za krivega dejanja, katerega je obdolžen. V razsodbi je treba izrečno omeniti, ali je notar zakrivil disciplinski prestop (§§ 167. in 170.) ali pa nerednost § 169.). V zadnjem primeru izreče disciplinsko sodišče samo kazen radi nerednosti. Razsodba, ki vsebuje odločbo o disciplinski kazni, mora vsebovati tudi odločbo o povračilu stroškov disciplinskega postopanja.

§ 199.

(¹) Stroške za posamezne posle disciplinskega postopanja zalaga država ali notarska zbornica, pri čemer je upoštevati, čigavi organi so te posle opravili.

(²) Odločba, kakšne stroške je povrniti in kako naj se povrnejo, se izreče po predpisih zakonika o sodnem kazenskem postopku, ki se tudi tu uporablja.

(³) V primeru, kadar je obdolženec oproščen, ali če se stroški od njega ne morejo iztirjati, jih nosi oni, ki jih je založil.

§ 200.

Odpravek razsodbe, ki se takoj izreče in razglasi, je treba vročiti v roku petnajstih dni obdolžencu, državnemu tožilcu in oškodovani stranki, če se je pridružila postopanju. Prepis razsodbe se odpošlje odboru one zbornice, ki ji pripada obdolženec.

§ 201.

(¹) Vročitve se morajo opraviti v roke obdolženca samega ali njegovega v to pooblaščenega zastopnika.

(²) Če bivališče obdolženca ni znano in si tudi ni izbral zastopnika, določi disciplinsko sodišče za obdolženčevega zastopnika enega člana zbornice, dokler ne naznani obdolženec svojega bivališča, ali dokler ne imenuje svojega zastopnika. Zadevni sklep se objavi v »Službenih novinah« in v službenem listu dotične banovine, če tak list izhaja. Oni zastopnik zastopa koristi obdolženca in ima vse pravice branilca.

(³) Priobčevanje razsodbe obdolžencu s pomočjo tiska ni dovoljeno.

§ 202.

(¹) S prizivom je moči izpodbijati razsodbo notarskega sveta pri apelacijskem sodišču glede odločbe o krivdi in kazni in o povračilu stroškov, s pritožbo je moči izpodbijati sklepe notarskega sveta pri apelacijskem sodišču, kolikor se nanašajo na samo izvajanje disciplin-

skega postopanja. Pritožba je dopustna tudi, kadar se razsodba izpodbija samo glede odločbe o povračilu stroškov.

(2) Za pretresanje priziva in pritožbe je pristojen disciplinski svet kasacijskega sodišča.

§ 203.

Pravico do priziva in pritožbe imajo:

1. obdolženec;
2. roditelji, otroci in vdova obdolženca, če je umrl, preden je postala razsodba, s katero je bil obsojen, pravomočna;
3. višji državni tožilec;
4. oškodovanec.

§ 204.

(1) Pravna sredstva se vlagajo pri svetu, ki je sodil na prvi stopnji, pisмено v roku petnajstih dni od dneva vročitve razsodbe ali sklepa. Ta rok se ne more podaljšati. Če pade poslednji dan roka na nedeljo ali praznik, izteče rok naslednjega delavnega dne. Dan, katerega je bilo pravno sredstvo oddano na pošto, se smatra za dan vložitve. Če oni, ki je bil obsojen na disciplinsko kazen, umre v času, ko še teče rok za pravno sredstvo, začne teči rok za osebe, navedene v § 203., št. 2., z dnem njegove smrti.

(2) Disciplinski svet zavrne prizive in pritožbe, ki so bile vložene po preteku roka.

(3) Pravno sredstvo, ki je bilo pravočasno vloženo, odloži izvršbo odločbe, zoper katero je bilo prijavljeno, izvzemši odločbo v smislu § 196.

§ 205.

(1) O prizivih, ki so bili pravočasno priglašeni, izreče disciplinski svet pri kasacijskem sodišču razsodbo po ustni razpravi.

(2) Kasacijsko sodišče sme pred določitvijo in tudi tekom ustne razprave odrediti, da disciplinsko sodišče izpolni poizvedbe.

§ 206.

O pritožbah sklepa disciplinski svet pri kasacijskem sodišču po zaslišanju vrhovnega državnega tožilca v nejavni seji.

§ 207.

Sklep kasacijskega sodišča se odpošlje disciplinskemu sodišču, ki ga vroči strankam.

§ 208.

Kadar dovoli disciplinski svet kasacijskega sodišča postavitev v prejšnji stan, srne takoj izreči odločbo v glavni stvari, če ni potrebna ustna razprava.

§ 209.

Zoper disciplinsko odločbo odbora notarske zbornice radi nerednosti (§ 177, odst. (2), ki mora biti utemeljena, je dopustna pritožba na disciplinski svet pri apelacijskem sodišču (§§ 203. in 204.). Zoper sklep tega sveta ni več nobenega pravnega sredstva.

§ 210.

Kolikor nima ta zakon posebnih odredb, se uporabljajo za postopanje pred disciplinskimi sveti zmiselno predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopku.

Izvršitev razsodb in drugih odločb v disciplinskem postopanju.

§ 211.

Vsaka izvršna pravomočna disciplinska kazen se vpiše v knjigo, ki jo vodi odbor notarske zbornice. Odbor izbriše iz knjige ukore in poplačane plačane denarne kazni, ki ne presegajo šest sto dinarjev, če zahteva to kaznovani po triletnem neoporečnem obnašanju. Odbor zbornice je dolžan skrbeti za izvršitev razsodb in začasnih sklepov (§ 196.).

§ 212.

Če se morajo denarna kazen ali stroški izterjati po izvršilnem oblastvu, predlaga odbor na podstavi izvlečka iz izvršljive razsodbe izvršbo pri pristojnem oblastvu.

§ 213.

Denarne kazni (globe), določene v tem zakonu (§§ 157., št. 10., 158., odst. (2), 172., št. 2., 173., št. 2., 174., št. 2. in 225.), je uporabiti za podpiranje notarjev, vršilcev dolžnosti notarja, namestnikov in notarskih pripravnikov ter njih revnih vdov ali njih sirot, če so te osebe brez lastne krivde zašle v revščino (§ 156., št. 7.).

§ 214.

Kadar se notar z disciplinsko razsodbo suspendira ali odstrani iz službe, odnosno odredi njegov izbris iz imenika, obvesti odbor, ko postane razsodba pravomočna, o tem ministra pravde, kasacijsko sodišče in pristojno apelacijsko sodišče in odredi istočasno, da se to razglasi v »Službenih novinah« in v službenem listu dotične banovine, če tak list izhaja. To velja tudi v primeručasne odstranitve notarja ali vršilca dolžnosti notarja iz službe (§ 196., odst. (1)).

§ 215.

Če obsodi kazensko sodišče notarja ali pripravnika na kazen, s katero je po zakonu združena izguba službe, odredi disciplinsko sodišče takoj, čim prej obvestilo kazenskega sodišča v smislu § 427., odst. (2) zakonika o sodnem kazenskem postopku, brez razprave, da se obsojeni odstrani iz službe in izbriše iz imenika. O tem obvesti ministra pravde in notarsko zbornico ter razglasi to v »Službenih novinah« in v službenem listu banovine, če tak list izhaja.

Obnova disciplinskega postopanja.

§ 216.

(1) Če se disciplinsko postopanje ustavi ali je obdolženec oproščen, se sme obnoviti postopanje na škodo obdolženca samo, če se navedejo nove činjenice in nova dokazna sredstva, ki utegnejo biti sama po sebi ali v zvezi s prej izvedenimi dokazi važna za ugotovitev krivde obdolženca.

(²) Če je bil notar obsojen na disciplinsko kazen, se sme dovoliti obnova postopanja na škodo obsojenega samo, če bi nove činjenice ali dokazna sredstva že sama po sebi ali v zvezi s prej navedenimi dokazi govorila za strožjo kazen.

§ 217.

Na disciplinsko kazen obsojeni notar, njegova vdova, roditelji in otroci smejo zahtevati obnovo postopanja tudi po prestani kazni, če navedejo nove činjenice in nova dokazna sredstva, ki že sama po sebi ali v zvezi s prej izvedenimi dokazi govorijo za oprostitev ali vsaj za milejšo kazen mesto strožje kazni.

§ 218.

(¹) O obnovi postopanja odloča brez predhodne ustne razprave ono disciplinsko sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji.

(²) Odločba se vroči prosilcu in višjemu državnemu tožilcu. Zoper njo se lahko vložijo pritožba na disciplinski svet pri kasacijskem sodišču.

§ 219.

Z dovolitvijo obnove izgubi svojo moč razsodba, kolikor se nanaša na ono kaznivo dejanje, ki je radi njega bila dovoljena obnova. Z obnovo se vrača postopanje v stanje preiskave. Toda disciplinsko sodišče, ki je dovolilo obnovo postopanja v korist obdolženca, sme z dovoljenjem višjega državnega tožilca izreči takoj novo sodbo, s katero se obdolženec oprostí ali mileje kaznuje.

§ 220.

(¹) Če je notar, v čigar korist je bila dovoljena obnova postopanja, vnovič obsojen, se ne sme izreči zoper njega strožja kazen nego je bila ona, ki je na njo bil obsojen s prejšnjo sodbo.

(²) Pri odmeri kazni se upošteva že prestana kazen.

ENAJSTO POGlavJE.

Notarji kot sodni poverjeniki.

Opravljanje zapuščinskih razprav.

§ 221.

(¹) Če ni v posebnih zakonih kaj drugega določeno, spada obravnavanje zapuščinskih razprav praviloma (§§ 222. in 224., odst. (¹)) v delokrog notarjev kot sodnih poverjenikov. V ta namen odpošilja sodišče notarju osmrtnice, iz katerih se sklepa, da je zapustnik zapustil imenovino.

(²) Kot sodni poverjenik opravlja notar vse posle zapuščinskega postopanja, izvzemši:

1. zasliševanje prič ustnih poslednjih naredb pod orisog;
2. izdajanje sklepov o priglasitvah za dediče;
3. izdajanje sklepov, ki se z njimi stranke v primerih nasprotujočih si dednih izjav napotujejo na pravno pot;
4. dovoljenje odsvojitve zapuščine ali posameznih predmetov iz zapuščine;
5. odobrenje zapuščinske razprave;

6. izdajanje odločb o prisojilu (izročitvi) dediščine.

(³) Notar je zlasti pooblaščen, da zaslišuje brez pri-sege priče ustnih poslednjih naredb v zapuščinskem postopanju; da postavlja na zapuščinski razpravi sami začasno, s pogojem naknadne odobritve sodišča, skrb-nike odsotnim in nesvojepravnim osebam; da sestavlja inventar (izkaz) zapuščine in osnutke za odločbe o pri-sojilu zapuščine in da sploh pripravi vse potrebno za prisojilo zapuščine, kolikor ni za to potrebna predhodna sodna odločba.

(⁴) Če je na sedežu kakšnega sreskega sodišča več notarjev, določi minister pravde po zaslišanju predsed-nika apelacijskega sodišča za vsakega notarja kolikor mogoče enako področje na tem sedežu. V takih primerih se smejo poveriti posli zapuščinskega postopanja v po-sameznih zapuščinskih zadevah samo onemu notarju, v čigar področju je imel zapustnik pred smrtjo svoje pre-bivališče. Minister pravde izvrši lahko vsaka tri leta na predlog predsednika apelacijskega sodišča in notarske zbornice novo razdelitev področij.

§ 222.

(¹) Sodišče iz važnih razlogov lahko sklene, da iz-vede samo zapuščinsko razpravo. Zoper ta sklep ni pravnega sredstva. Prav tako sme sodišče iz važnih razlogov odvzeti notarju vodstvo zapuščinske razprave, ki mu je bilo prej poverjeno. Ta sklep, ki mora biti ute-meljen, se vroči notarju in vsem dedičem; notar in de-diči vložijo lahko zoper ta sklep rekurz po predpisih za-kona o nespornem postopanju. Ta rekurz ima odločilno moč.

(²) Dediči smejo, če vsi soglašajo, v roku petnajstih dni, ko so bili od sodišča ali notarja obveščeni o zapust-nikovi smrti, izjaviti sodišču pismeno ali ustno, da opra-vijo sami zapuščinsko razpravo. V takem primeru odredi sodišče notarju, ki mu je bilo poverjeno vodstvo zapu-ščinske razprave, da naj vrne zapuščinske spise. Če pa ne predložijo dediči v roku enega meseca sodišču pisme-nega poročila o izvedeni zapuščinski razpravi in v zakonu predpisanega pregleda (izkaza) razdelitve zapuščine, ali če predloženi spisi o izvedeni razpravi in pregled ne ustrezajo zakonskim predpisom, poveri sodišče vnovič notarju vodstvo zapuščinske razprave. Sodišče sme rok za predložitev spisov o izvedeni zapuščinski razpravi iz važnih razlogov primerno podaljšati. Zoper odločbe so-dišča, izdane po predpisih tega odstavka, ni pravnega sredstva.

Drugi posli, ki se smejo poveriti notarju.

§ 223.

(¹) Sodišče sme poveriti notarju tudi še nastopne posle:

1. zapečatenje in inventariziranje konkurzne mase;
2. cenitve in dražbe premičnin in nepremičnin v nespornem postopanju, zlasti opravljanje prostovoljne dražbe;
3. v važnejših zadevah razprave o razdelitvi naj-višjega ponudka, dohodkov prisilne uprave in konkurzne mase;
4. sestavljanje ali pregledovanje računov, ki jih po-lagajo skrbniki, prisilni in ostali upravitelji večjih imovin;

5. vse one posle, ki se mu smejo poveriti po posebnih zakonskih predpisih.

(2) Sodišče sme odvzeti poverjeni posel notarju v vsakem času, če to zahtevajo upravičeni razlogi.

(3) Notar je odgovoren za vsako škodo, ki jo po lastni krivdi povzroči kot sodni poverjenik strankam.

Položaj in poslovanje notarja kot sodnega poverjenika.

§ 224.

(1) Komkor ne vsebuje ta zakon posebnih odredb, veljajo za poslovanje notarja kot sodnega poverjenika predpisi za sodišča. Zlasti je v tem pogledu zmiselno uporabljati predpise civilnega pravnega postopka o izključitvi in odklonitvi sodnikov. Da li so podani razlogi za izključitev ali odklonitev notarja, odloča sodišče, ki ga je postavilo za svojega poverjenika.

(2) Notar kot sodni poverjenik uživa isto zaščito zakonov kot javni uradnik.

(3) Predpisi, ki veljajo za vročevanje sodnih spisov, veljajo tudi za vročanje vabil, sporočil in odločb, ki jih izdaja notar kot sodni poverjenik; te vročitve se lahko vršijo s pošto, poštnine prosto, ali preko občinskih oblastev ali preko sodišč.

(4) Pri izvrševanju sodnih nalogov sme notar zahtevati pravno pomoč, obvestila in potrebne podatke tudi od drugih oblastev; take vloge so proste kolkovine.

(5) Po izvršitvi naloga mora notar predložiti brez odloga poročilo sodišču, od katerega je prejel nalog.

Nadzorstvo nad poslovanjem notarja kot sodnega poverjenika.

§ 225.

(1) Nadzorstvo nad poslovanjem notarja kot sodnega poverjenika vodi sodišče, ki mu je dalo nalog. To sodišče sme prisiliti notarja z globo do tisoč dinarjev, da izvrši nalog in predloži spise o poverjenem mu poslu.

(2) Zoper sklep o globi ima notar v roku petnajstih dni od dneva vročitve pravico do pritožbe na višje sodišče, ki sklepa o tem končno veljavno.

Hranjenje spisov o poslih notarja kot sodnega poverjenika.

§ 226.

(1) Vsi spisi, ki se nanašajo na zadeve, ki je v njih postopal notar kot sodni poverjenik, se hranijo ločeni od drugih spisov. Spisi o vsaki posamezni zadevi se stavijo v poseben ovoj.

(2) Če je notar premeščen v drug srez ali če drugače preneha njegova služba v dotodanjem službenem kraju, mu odvzame sodišče, ki ga je postavilo za svojega poverjenika, vse poverjene spise, da jih izroči vršilecu dolžnosti ali nasledniku notarja, ali da jih samo nadalje vodi.

DVANAJSTO POGlavJE

Notarske nagrade.

Nagrade za delo notarja.

§ 227.

(1) Notar sme za svoja uradna dela, ki jih je opravil kot notar, računati in jemati samo nagrado po predpi-

sani tarifi. Pogodbe, ki bi se z njimi obljubila notarju večja nagrada kakor je v tarifi, so prepovedane in pravno neučinkovite.

(2) Samo tedaj, ko zahteva opravljeni posel nepri- merno velike priprave ali mnogo časa, ali je združen s posebnimi težkočami, študijem in odgovornostjo, ali je tako obsežen, da je nagrada po tarifi nezadostna, sme zahtevati notar večjo nagrado, primerno njegovemu večjemu trudu.

(3) Isto velja, če se opravi na izrečno zahtevo stran- ke posel v času med osemnajsto in osmo uro.

(4) Notar mora navesti razlog, radi katerega je ra- čunal večjo nagrado.

§ 228.

(1) Če ne pristane stranka na nagrado, ki jo je ra- čunal notar, sme on ali stranka zahtevati, da naj odmeri to nagrado sresko sodišče na sedežu notarja.

(2) Sodišče se drži v prvi vrsti notarske, odnosno advokatske tarife. Če pa za izvesten posel v tarifi ni označena nagrada in prav tako v primeru § 227., odst. (2), jo odmeri sodišče po lastni oceni, uvažuje pri tem vse okoliščine posameznega primera, zlasti pa vrednost predmeta, obseg in težkoče posla, uporabljeni čas in vloženi trud.

(3) Zoper tako odločbo imata notar in stranka pra- vico do rekurza na pristojno sodišče druge stopnje, ki odloči končno veljavno.

§ 229.

Za začete posle, ki so ostali nedovršeni brez krivde notarja, mu gre primerna nagrada, ki pa nikakor ne sme biti enaka nagradi za dovršeni posel. Izdatki in stroški v gotovini se morajo tudi v tem primeru v celoti povrniti.

§ 230.

Za plačilo nagrade odgovarjajo solidarno, če ni bilo z notarjem dogovorjenega kaj drugega, vse osebe, ki so sklenile pravni posel ali prosile notarja za uradno po- sredovanje.

§ 231.

(1) Notar je upravičen zahtevati, da se mu plača na- grada takoj po dovršenem poslu, sme pa zahtevati za izvršitev posla tudi primeren predujem.

(2) Notar ni primoran izdajati odpravkov, izvlečkov, prepisov ali potrdila, preden se mu ne plača nagrada. Ta odredba se ne nanaša na poslovanje notarja kot sod- nega poverjenika.

§ 232.

Za izvirnike, odpravke, izvlečke, prepise in potr- dila, ki so radi pomanjkljive oblike ali drugače neve- ljavna ali neuporabna po krivdi notarja, nima notar pra- vice do nagrade. Stranka more zahtevati povračilo pla- čane nagrade.

§ 233.

Notar, ki izterja večjo nagrado, kakor mu gre po ta- rifi ali zakonu, mora povrniti presežek, poleg tega pa odgovarja tudi disciplinski, kolikor ni zagrešil dejanja, kaznivega po kazenskem zakoniku.

§ 234.

(1) Notar mora na vsaki listini in tudi na vsakem odpravku (§§ 1. in 2.) zabeležiti posamezne in skupne zneske zaračunane nagrade.

(²) Na zahtevo stranke se mora izdati na njene stroške podroben račun in pobotnica o plačani nagradi in stroških.

Nagrade za dela notarja kot sodnega poverjenika.

§ 235.

(¹) Nagrado notarja kot sodnega poverjenika mora vedno določiti in prisoditi sodišče, ki je postavilo notarja za svojega poverjenika. Notarju je prepovedano pogajati se s strankami o teh pristojbinah ali nagradi.

(²) Nagrado in stroške notarja kot sodnega poverjenika izterja od strank uradoma sodišče po predpisih, ki veljajo za sodne pristojbine.

(³) Država ne jamči za izterljivost.

Nagrade za zastopanje pred sodiščem.

§ 236.

(¹) Nagrade za zastopanje stranke pred sodiščem se določajo po predpisih zakona o advokatih.

(²) Notarju gre v lastnih zadevah ista nagrada, ki bi mu šla, če bi naredil dotično stvar kot advokat kakšne stranke.

Izdajanje tarife o nagradah notarjev.

§ 237.

(¹) Minister pravde določi po zaslišanju notarskih zbornice in apelacijskih sodišč z uredbo tarifo, ki se bodo po njej odmerjale nagrade za uradno poslovanje notarjev in za posle notarjev kot sodnih poverjenikov. Določena tarifa se more z izpremembo razmer izpremeniti.

(²) Minister pravde se pooblašča, da predpiše tako tarifo tudi za nagrade notarjev ob sestavljanju zasebnih listin. Če se predpiše taka tarifa, se uporabljajo analogno predpisi §§ 227. in 228. o večjih nagradah, kakor so one po tarifi.

TRINAJSTO POGLAVJE.

Zavarovanje notarjev.

§ 238.

(¹) Notarske zbornice morajo najpozneje v dveh letih, ko stopi ta zakon v veljavo, zagotoviti svojim članom in njih rodbinam z zavarovanjem zoper nezgode, za onemoglost, starost in smrt potrebno vzdrževanje. Natančnejše odredbe o načinu tega zavarovanja, zlasti o višini in plačevanju prispevkov (vlog), o pogojih in višini prejemkov predpiše zbornica s posebnim pravilnikom. Za ta pravilnik je treba odobritve ministra pravde in objaviti se mora v »Službenih novinah«.

(²) Radi zavarovanja se sme združiti več notarskih zbornic in ustanoviti skupen zavarovalni sklad.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE.

Zakotni pisarji.

§ 239.

(¹) Radi zakotnega pisarjenja se kaznujejo vse osebe, ki opravljajo posle, ki spadajo po tem zakonu v delokrog notarja.

(²) Glede kazni za ta dejanja velja predpis § 120. zakona o advokatih.

(³) Kazensko postopanje radi zakotnega pisarjenja se sme uvesti na predlog državnega tožilca ali notarske zbornice, ki imata vse tožilske pravice.

PETNAJSTO POGLAVJE.

Prehodne in sklepne odredbe.

§ 240.

Poslovanje notarske zbornice, njenih občnih zborov in odborov disciplinskega sveta in pokojninskega sklada kakor tudi poslovanje zveze notarskih zbornic ni vezano ne taksi ne poštini.

§ 241.

Vojni invalidi, ki so se udeležili minulih vojn za osvoboditev in ujedinjenje in ki so dovršili pravne nauke, preden se je izdelal ta zakon, smejo biti takoj, ko položijo sodniški ali advokatski izpit, imenovani za notarje, če ni zadržkov iz § 9. tega zakona in če ustrezajo pogojem iz št. 1. do 3. § 6. tega zakona.

§ 242.

(¹) Odredbe tega zakona o praksi in o pogojih za opravljanje izpita ter za pridobitev notarskega mesta, ne veljajo za vse one, ki so v tem pogledu v kraljevini Jugoslaviji že izpolnili zahteve dosedanjih zakonov in uredb kraja, kjer so opravljali prakso, dokler ni stopil ta zakon v veljavo, kakor tudi ne za one notarske pripravnike, ki so vstopili v prakso do dne 1. oktobra leta 1929. — vse to, če so bili prejšnji pogoji za prakso in za opravljanje izpita ugodnejši od dosedanjih.

(²) Notarji srbsko-hrvatsko-slovenske narodnosti iz ozemlja bivše Avstro-Ogrske, ki pridobijo državljanstvo kraljevine Jugoslavije, smejo biti na prošnjo imenovani za notarje brez prakse in brez izpita, predvidenega v tem zakonu.

(³) Notarskim pripravnikom srbsko-hrvatsko-slovenske narodnosti iz omenjenega ozemlja se všteje, če postanejo državljani kraljevine Jugoslavije, čas njih dotedanje notarske pripravniške prakse in se jim prizna veljavnost notarskega, advokatskega ali sodniškega izpita, ki so ga opravili na omenjenem ozemlju.

§ 243.

(¹) V času petih let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, se smejo imenovati za notarje poleg oseb, omenjenih v § 8., tudi osebe, ki so izpolnile pogoje iz št. 1., 2., 3., 4. in 6. § 6. tega zakona. V istem času se ne bo uporabljal predpis § 12., odstavek 6.

(²) Oni, ki so v območjih apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju in velikega sodišča v Podgorici zavzemali, preden stopi ta zakon v veljavo, pet let položaj državnega pravobranilca ali sodnika ali tajnika višjih sodišč, smejo biti imenovani za notarje, tudi če nimajo v § 6., št. 5. predpisane prakse, niti sodniškega in niti odvetniškega izpita.

§ 244.

(1) Minister pravde se pooblašča:

1. da v območjih, kjer se šele uvaja ustanova notariata, v teku desetih let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, neglede na predpise § 10., odstavek (2) in (3) izjemoma predpiše, da naj se osnuje eno notarsko mesto na vsakih petdeset tisoč prebivalcev in združita dva ali več sodnih srezov, ki ne štejejo skupaj več nego petdeset tisoč prebivalcev, v eno samo notarsko območje;

2. da združi v območju apelacijskega sodišča v Splitu na predlog notarske zbornice in apelacijskega sodišča začasno ali stalno dva ali več sodnih srezov, ki ne štejejo skupaj več nego trideset tisoč prebivalcev, v eno samo notarsko območje;

3. da obdrži v območju apelacijskega sodišča v Ljubljani na predlog notarske zbornice in apelacijskega sodišča v času desetih let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, vsa sedanja notarska območja, tudi če nimajo v zakonu določenega števila prebivalcev (§ 10.).

(2) Minister pravde sme po zaslišanju notarske zbornice in apelacijskega sodišča preklicati odredbe, izdane v zmislu predpisov odstavka (1) tega paragrafa.

§ 245.

Za dobo treh let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, sme biti, kjer prilike to zahtevajo, tudi advokat namestnik notarja. Advokat ne sme opravljati tega nadomestovanja dalj nega tri mesece v enem koledarskem letu.

§ 246.

Minister pravde se pooblašča, da v sporazumu z ministrom za notranje posle z uredbo lahko predpiše, da se v območju veljavnosti zakona o zadrugah z dne 9. maja 1889. poverijo notarjem razprave, pripravljalna dela in izdelovanje osnutkov sklepov o razidu in delitvi hišnih zadrug, izdajanju odpravnih listin in ostalih združno-pravnih predmetov nesporne narave. V tej uredbi se tudi določi, katere zadeve ostanejo še nadalje pridržane odločanju upravnih oblastev.

§ 247.

Minister pravde sme za dobo desetih let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, odrediti, da naj v območjih, kjer se ustanova notariata s tem zakonom šele uvaja, odbor notarske zbornice vrši pregledovanje, omenjeno v § 166., odstavek (2), vsaj enkrat na leto.

§ 248

Disciplinske preiskave, ki so bile uvedene zoper notarje in notarske pripravnike, preden je stopil ta zakon v veljavo, se nadaljujejo po predpisih tega zakona.

§ 249

(1) Dokler se ne sestavi edinstveno kasacijsko sodišče za vso kraljevino, je treba povsod, kjer se omenja v tem zakonu »kasacijsko sodišče«, razumevati kasacijsko sodišče v Beogradu za območja apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju, stol sedmorice v Zagrebu za območje banskega stola v Zagrebu, oddelek B. stola sedmorice v Zagrebu za območja višjih deželnih sodišč v Ljubljani in Splitu, vrhovno sodišče v Sarajevu za nje-

govo območje, veliko sodišče v Podgorici za njegovo območje in oddelek B. kasacijskega sodišča v Somboru za območje apelacijskega sodišča v Novem Sadu. Kjer se omenja v tem zakonu vrhovni državni tožilec, se naj razumeva, dokler se ne ustanovi edinstveno vrhovno tožilstvo za vso kraljevino, oni organ, ki opravlja pri najvišjem sodišču omenjenih območij funkcijo vrhovnega državnega tožilca. Pri kasacijskem sodišču v Beogradu in pri velikem sodišču v Podgorici odredi minister pravde za čas, dokler ne začno poslovati funkcionarji vrhovnega državnega tožilstva, enega ali več izmed sodnikov, ki bodo vršili to dolžnost.

(2) Funkcije apelacijskega sodišča po tem zakonu vrši na ozemlju prejšnje Bosne in Hercegovine vrhovno sodišče v Sarajevu, na ozemlju prejšnje kraljevine Črne gore pa veliko sodišče v Podgorici, dokler se ne sestavi za ti ozemlji apelacijski sodišči.

§ 250.

(1) V roku dveh mesecev od dne, ko stopi ta zakon v veljavo v posameznih območjih, določi prvič minister pravde po predpisih tega zakona z uredbo število in sedeže notarjev, in sicer po zaslišanju predsednikov apelacijskih sodišč.

(2) V roku dveh mesecev od dne, ko se objavi uredba, omenjena v odstavku (1), se izvede zasedba notarskih mest, ustanovljenih v zmislu predpisa odstavka (1).

(3) V območjih, kjer ustanova notariata že obstoja, se postavijo z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, vsi notarji na razpoloženja. Oni morajo opravljati tudi nadalje svoj poklic, dokler se ne izvede nova zasedba notarskih mest v zmislu predpisa odstavka (2) in dokler novimeno- vani notarji ne nastopijo svoje službe.

§ 251

V roku tridesetih dni od dne, ko pretečejo roki, navedeni v prejšnjem paragrafu, povabijo predsedniki apelacijskih sodišč na sedežih, kjer se morajo po tem zakonu ustanoviti notarske zbornice, vse notarje iz področij posameznih zbornic na ustanovni občni zbor teh zbornic. Na tem zboru predseduje notar, ki je najstarejši po letih.

§ 252

(1) Notarji, ki se ukvarjajo poleg notariata tudi z advokaturjo, morajo v roku tridesetih dni od dne, ko bodo obveščeni, da so bili v zmislu § 250. vnovič imenovani za notarje, naznaniti svojemu pristojnemu apelacijskemu sodišču, katerega izmed teh dveh poklicev želijo obdržati.

(2) Ako tega ne storijo v gornjem roku, se smatra, da so se odrekli notariatu.

§ 253

(1) Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«, obvezno moč pa dobi v območjih apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju ter velikega sodišča v Podgorici, ko odredi to minister pravde z uredbo, izdano v soglasju s predsednikom ministrskega sveta, v ostalih območjih pa po preteku dveh mesecev od dne, ko bo razglašen.

(2) Ko dobi ta zakon obvezno moč v posameznih območjih, prestanejo veljati v njih vsi dosedanja predpi-

si, ki urejujejo predmete tega zakona in so z njim v nasprotju.

(³) Minister pravde se pooblašča, da izda vse pravilnike in uredbe, ki so potrebne za izvedbo tega zakona.

V Beogradu, dne 11. septembra 1930.; št. 87330.

Aleksander s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Razne objave iz „Službenih novin“.

Štev. 233 z dne 11. oktobra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 25. septembra 1930.: Pomaknjen je v 3. skupino I. kategorije dr. Senjor Davorin, sodnik okrožnega sodišča v Mariboru v 4. a skupini I. kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 25. septembra 1930.: Upokojen je na lastno prošnjo dr. Polenšek Jurij, predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu v 3. a skupini I. kategorije.

Odlok ministra za finance z dne 3. oktobra 1930.: Postavljeni so po službeni potrebi: pri glavni carinarnici v Beogradu za carinike: Bukovec Ivan, carinik v Ljubljani; Pantelić Gvozden, carinik v Ljubljani; Zabavnik Ferdo, carinik v Mariboru; za pomožnega carinika: Bibić Vinko, pomožni carinik na Jesenicah; za carinskega pripravnika: Klešemić Borivoj, carinski pripravnik na Rakeku; za pomožnega carinskega skladiščnika: Samardžić Jovan, pomožni skladiščnik v Mariboru;

Pri glavni carinarnici v Dubrovniku za carinika: Koslih Mirko, carinik v Mariboru in Belinger Alojz, carinik v Ljubljani;

pri glavni carinarnici v Zagrebu za carinike: Ramor Ivan, carinik v Dravogradu-Meži; Veber Ivan, carinik v Mariboru; Bak Roko, carinik v Mariboru; Vranjčan Niko, carinik na Jesenicah; Lah France, carinik v Ljubljani; Kogej Mirko, carinik v Mariboru in Čizmek Aleksander, carinik v Mariboru; za pomožna carinika: Novak Marjan, pomožni carinik v Mariboru in Košenina Josip, pomožni carinik v Dravogradu-Meži; za arhivskega pripravnika Ferenc Miroslav, arhivski pripravnik v Mariboru;

pri glavni carinarnici v Ljubljani za carinike: Ilić Dragoljub, carinik v Caribrodu; Rosi Niko, carinik v Zagrebu; Borčić Vinko, carinik v Zagrebu; Marković Nenad, carinik v Beogradu in Gjurić Dušan, carinik v Velikem Gradišču; za pomožne carinike: Pačen

Nikola, carinik v Zagrebu; Špadfer Dušan, pomožni carinik v Veliki Kikindi in Zisić Konstantin, pomožni carinik v Beogradu; za carinska pripravnika: Vitezica Marij, carinski pripravnik v Zemuniku in Simić Mihajlo, carinski pripravnik v Zemuniku; za glavna carinska skladiščnika: Bajić Stevan, glavni carinski skladiščnik v Sarajevu in Linhard Stjepan, glavni carinski skladiščnik na Sušaku; za glavnega arhivarja: Simić Božidar, glavni arhivar v Beogradu; za pomožnega arhivarja: Krstić Gjorje, pomožni arhivar v Subotici;

pri glavni carinarnici v Mariboru za carinike: Randić Branimir, carinik v Zagrebu; Krdun Hugo, carinik v Zagrebu; Stamenković Novak, carinik v Beogradu; Radosavljević Stevan, carinik v Beli cerkvi; Švaglic Zvonimir, carinik v Breki; Kalajić Svetislav, carinik v Beogradu; Lazić Vasilij, carinik v Velikem Gradišču; Pešić Miroljub, carinik v Prahovu; Žic France, carinik v Subotici in Jarc Bogomir, carinik v Zagrebu; za pomožne carinike: Djukanović Nikola, pomožni carinik v Beogradu; Mikićelj Stanko, pomožni carinik v Kotorju; Urbić Alojz, pomožni carinik v Kotorbi in Gjorgjević Metod, pomožni carinik v Beogradu; za carinske pripravnike: Brozović Marjan, carinski pripravnik na Sušaku, Vujadinović Zvezdan, carinski pripravnik v Beogradu in Višćević Zija, carinski pripravnik v Beogradu;

pri glavni carinarnici v Novem Sadu: za carinika: Netković Andrej, carinik na Jesenicah;

pri glavni carinarnici v Sarajevu: za carinika: Laha Andrej, carinik v Ljubljani;

pri glavni carinarnici v Skoplju: za pripravnika: Jurić Leonard, carinik v Ljubljani;

pri glavni carinarnici v Subotici: za carinike: Mihojević Matija, carinik v Ljubljani; Skala Ivan, carinik v Mariboru; Stroj Milorad, carinik v Ljubljani in Vauhnik Viktor, carinik v Mariboru; za pomožna carinika: Butorec Niko, pomožni carinik v Ljubljani in Rudolf Rudolf, pomožni carinik v Ljubljani;

pri glavni carinarnici na Sušaku: za pomožnega carinskega skladiščnika: Ivošević Rado, pomožni skladiščnik v Mariboru;

pri carinarnici I. reda v Bitolju: za carinika: Gerček Anton, carinik v Mariboru in Luštrek Srečko, carinik v Ljubljani;

pri carinarnici I. reda v Veliki Kikindi: za carinike: Klemenc Stanko, carinik v Mariboru; Aranićki Milan, carinik v Caribrodu; Gnezda Janko, carinik v Ljubljani in Ivanović Gjorgje, carinik v Ljubljani;

pri carinarnici I. reda v Gjevgjeliji: za carinika: Tevž Ivan, carinik v Mariboru;

pri carinarnici I. reda v Zemuniku: za carinika: Arsenić Pavel, carinik v Gornji Radgoni in Rudež Stanko, carinik v Mariboru;

pri carinarnici I. reda na Jesenicah: za carinike: Hrovat Alojz, carinik v Mariboru; Vujošević Trifun, carinik v Koprivnici; Stojanović Dimitrij, carinik v Beogradu in Gjurić Mohamed, carinik v Zagrebu; za carinskega pripravnika: Jovičić Aleksander, carinski pripravnik v Novem Sadu;

pri carinarnici I. reda v Prahovu: za pomožnega carinika: Kolár Oskar, pomožni carinik v Ljubljani;

pri carinarnici I. reda na Rakeku: za carinike: Piper Vasa, carinik v Dubrovniku; Jakovčić Vi-

Ijem, carinik v Zagrebu in Medanić Zvonimir, carinik v Mariboru;

pri carinarnici I. reda v Gornji Radgoni: za carinika: Jarić Josip, carinik v Zagrebu.

Številka 234 z dne 13. oktobra 1930:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. septembra 1930.: Postavljen je na lastno prošnjo za višjega davčnega kontrolorja v 1. skupini II. kategorije pri davčni upravi Ljubljana-okolica Damjan Viktor, višji davčni kontrolor v isti skupini in kategoriji pri davčni upravi za mesto Beograd.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. septembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za davčnega kontrolorja v 2. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Celju Grah Karel, davčni kontrolor v isti skupini in kategoriji pri davčni upravi v Brežicah.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 5. oktobra 1930.: Postavljeni so po potrebi službe:

pri glavni carinarnici v Ljubljani: za višjega carinskega kontrolorja Braun Viljem, višji carinski kontrolor pri carinarnici na Sušaku;

pri glavni carinarnici v Mariboru: za carinskega kontrolorja Rafajlovič Stevan, carinski kontrolor pri carinarnici v Šibeniku in Cvitković Bogdan, carinski kontrolor pri carinarnici v Zagrebu; za glavnega carinskega skladiščnika Vafpetić Franc, glavni carinski skladiščnik pri carinarnici v Ljubljani;

pri glavni carinarnici na Sušaku: za višjega carinskega kontrolorja Pip Alojzij, višji carinski kontrolor pri carinarnici v Mariboru;

pri carinarnici I. vrste v Veliki Kikindi: za glavnega carinskega skladiščnika Černec Ernest, glavni carinski skladiščnik pri carinarnici v Mariboru.

List, ki ga je zabranjeno uvažati in razširjati.

Z odlokom ministrstva za notranje posle I. št. 30849. z dne 8. oktobra 1930. je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej list »Croatia«, ki izhaja v Ženevi v angleškem, francoskem, nemškem in jugoslovenskem jeziku ter piše zoper današnji red v naši državi.

Številka 235 z dne 14. oktobra 1930.:

Odlok ministra za poljedelstvo z dne 27. septembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za višjega veterinarskega pristava pri sreskem načelstvu v Ljubljani-okolica v 7. skupini I. kategorije de Gleria Viktor, višji veterinarski pristav pri sreskem načelstvu v Kočevju v istini skupini in kategoriji.

Številka 237 z dne 16. oktobra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29. septembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za predmetnega učitelja v 2. skupini II. kategorije na moškem učiteljskem v Ljubljani Jeras Josip, predmetni učitelj na I. moški meščanski šoli v Ljubljani v isti skupini in kategoriji.

Podelitev državljanstva. Z ukazom Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. avgusta 1928., U. št. 34851 državljanstvo kraljevine Jugoslavije je neglede na § 44.

državljanstva zakona podeljeno jugoslovensko državljanstvo Vistinghausen Vandi, vdovi v Ljubljani, z domovinsko pravico v občini Ljubljani.

Številka 238 z dne 17. oktobra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. septembra 1930.: Postavljen je z veljavnostjo od 1. aprila 1930. za pomožnega sekretarja v 2. skupini II. kategorije pri kraljevski banski upravi Dravske banovine Metlika Ivo, uradnik iste skupine in kategorije oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri isti banski upravi.

S tem se izpreminja ukaz z dne 17. maja 1930., III. št. 26979, s katerim je bil Metlika Ivo pomotoma postavljen za pomožnega sekretarja v 1. skupini II. kategorije pri kraljevi banski upravi Dravske banovine.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 5. oktobra 1930.: Postavljeni so: za višjega carinskega kontrolorja pri glavni carinarnici v Ljubljani Albanese Nikola, carinski kontrolor pri isti carinarnici; za višja carinskega kontrolorja pri glavni carinarnici v Mariboru Jovanović Milan in Rafajlovič Stevan, carinskega kontrolorja pri isti carinarnici; za višjega carinskega kontrolorja pri carinarnici I. vrste na Jesenicah Cvrtković Dragomir, carinski kontrolor pri isti carinarnici in za višjega carinskega kontrolorja pri carinarnici I. vrste v Koprivnici Protić Danilo, carinski kontrolor pri isti carinarnici.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. septembra 1930.: Postavljen je po potrebi službe za računskega inspektorja v 1. skupini II. kategorije v odseku za računovodstvo pri dravski finančni direkciji v Ljubljani Rus Ivan, bivši računski inspektor na razpoloženju v isti skupini in kategoriji pri računovodstvu delegacije ministrstva za finance v Ljubljani.

Odlok ministra za poljedelstvo z dne 22. julija 1930.: Postavljen je po potrebi službe za višjega veterinarskega pristava v 7. skupini I. kategorije pri sreskem načelstvu v Kočevju de Gleria Viktor, višji veterinarski pristav pri sreskem načelstvu v Ljubljani-okolica v isti skupini in kategoriji.

Številka 239 z dne 18. oktobra 1930.:

Odlok ministra pravde z dne 9. oktobra 1930., št. 91943.: Potrjen je za stalnega državnega uslužbenca in pomaknjen v 8. skupino I. kategorije dr. Berlic Leon, sodniški pripravnik pri okrožnem sodišču v Mariboru v 9. skupini I. kategorije.

Oprostitev plačevanja taks. Minister za finance je na podstavi člena 5., točke 5. zakona o taksah z odlokom z dne 24. septembra 1930., št. 65331, oprostil tujsko-prometno društvo v Kamniku plačevanja taks po T. št. 1. taksne tarife za vse vloge in prošnje, naslovljene na državna oblastva, izvzemši one v civilnih pravnih, kar se daje na znanje vsem državnim oblastvom.

Štev. 65331. — Iz davčnega oddelka v Beogradu, dne 24. septembra 1930.